

UREDBA SVETA (ES) št. 1225/2009

z dne 30. novembra 2009

o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti

(kodificirana različica)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 133 Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽²⁾ je bila večkrat ⁽³⁾ bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.

(2) Multilateralna trgovinska pogajanja, zaključena leta 1994, so pripeljala do novih sporazumov o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini (v nadaljnjem besedilu „GATT“). Zaradi drugačne narave novih pravil za damping oz. subvencije je prav tako primerno imeti ločen sklop pravil Skupnosti na vsakem od teh dveh področij. Zaradi tega bodo pravila o zaščiti proti subvencijam in izravnalnim dajatvam vsebovana v ločeni uredbi.

(3) Sporazum o dampingu, namreč Sporazum o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini 1994 (v nadaljnjem besedilu „Protidampinški sporazum iz leta 1994“), vsebuje podrobnejša pravila, ki se nanašajo predvsem na izračun dampinga, postopke za začetek in izvajanje preiskav, vključno z ugotavljanjem in obravnavanjem dejstev, uvajanjem začasnih ukrepov, uvajanjem in pobiranjem protidampinških dajatev, trajanjem in pregledom protidampinških ukrepov in javnim razkritjem informacij, ki se nanašajo na protidampinške preiskave. da se zagotovi primerno in transparentno izvajanje teh pravil, bi bilo treba vnesti besednjak sporazuma v zakonodajo Skupnosti v največji možni meri.

(4) Pri izvajanju teh pravil je bistvenega pomena, da Skupnost z namenom ohranitve ravnotežja pravic in obveznosti, ki ga vzpostavlja sporazum GATT, upošteva, kako jih interpretirajo glavni trgovinski partnerji Skupnosti.

(5) Zaželeno je določiti jasna in podrobna pravila za izračun normalne vrednosti. Taka vrednost bi morala v vseh primerih temeljiti še posebej na reprezentativni prodaji v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici. Primerno je razložiti, kdaj velja, da so stranke povezane zaradi določanja dampinga. Koristno je določiti okoliščine, v katerih se šteje domača prodaja kot prodaja z izgubo in se jo lahko zanemari, pri čemer se je mogoče zatekati k ostalim segmentom prodaje ali k računsko določeni normalni vrednosti ali pa k prodaji v tretjo državo. Prav tako je primerno poskrbeti za primerno razporeditev stroškov celo ob zagonu in določiti smernice za opredelitev zagona in obsega ter metode razporeditve. Prav tako je treba pri računski določitvi normalne vrednosti navesti metodologijo, ki naj bi se uporabljala pri določanju zneskov za prodajne, splošne in upravne stroške in stopnje dobička, ki bi se morali vključiti v to vrednost.

(6) Pri določanju normalne vrednosti za države brez tržnega gospodarstva se zdi smiselno določiti pravila za izbiro primerne tretje države s tržnim gospodarstvom, ki naj se uporabi za ta namen in kjer ni mogoče, najti primerno tretjo državo in normalno vrednost določiti na kateri koli drugi razumni osnovi.

(7) Za protidampinško prakso Skupnosti je primerno, da se upošteva spremenjene gospodarske pogoje v Kazahstanu. Zlasti primerno je določiti, da se lahko normalna vrednost določa v skladu s pravili, ki se uporabljajo za države s tržnim gospodarstvom v primerih, kjer je mogoče dokazati, da tržni pogoji prevladujejo za enega ali več proizvajalcev, ob upoštevanju preiskave v zvezi s proizvodnjo in prodajo zadevnega proizvoda.

(8) Primerno je tudi podrobno obravnavati uvoz iz takšnih držav, ki so članice Svetovne trgovinske organizacije (WTO) na dan začetka ustrezne protidampinške preiskave.

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 56, 6.3.1996, str. 1.

⁽³⁾ Glej Prilogo I.

- (9) Ustrezno je določiti, da se bo izvajalo preverjanje glede tega, ali tržni pogoji prevladujejo, na podlagi primerno utemeljenih zahtev enega ali več proizvajalcev, ki so predmet preiskave in ki želijo izkoristiti možnost, da se njihova normalna vrednost določi na podlagi pravil, ki veljajo za države s tržnim gospodarstvom.
- (10) Primerno je določiti izvozno ceno in naštetih prilagoditev, ki jih je treba izvesti v tistih primerih, kjer se zdi potrebna rekonstrukcija te cene na osnovi prve cene na odprtem trgu.
- (11) Za namen zagotavljanja poštene primerjave med izvozno ceno in normalno vrednostjo je priporočljivo naštetih dejavnikov, ki lahko vplivajo na cene in primerljivost cen in določiti posebna pravila o tem, kdaj in kako bi bilo treba izvesti te prilagoditve, vključno z dejstvom, da se bi bilo treba izogibati vsakršnemu podvajanju prilagoditev. Prav tako je treba poskrbeti, da je mogoče delati primerjavo z uporabo povprečnih cen, čeprav je mogoče primerjati posamezne izvozne cene s povprečno normalno vrednostjo, kjer se slednja spreminja v odvisnosti od stranke, regije ali časovnega obdobja.
- (12) Treba je določiti jasne in podrobne smernice glede dejavnikov, ki so lahko relevantni pri odločanju o tem, ali je dampinški uvoz povzročil znatno škodo oz. ali grozi, da jo bo povzročil. Pri dokazovanju, da so obseg in ravni cen zadevnega uvoza odgovorni za škodo, ki jo je utrpela industrija Skupnosti, bi bilo treba posvečati pozornost vplivu drugih dejavnikov in še posebej prevladujočih tržnih pogojev v Skupnosti.
- (13) Priporočljivo je opredeliti pojem „industrija Skupnosti“ in poskrbeti, da so lahko stranke, ki so povezane z izvozniki, izvzete iz take industrije in določiti pojem „povezani“. Prav tako je treba poskrbeti, da se v imenu proizvajalcev v določeni regiji Skupnosti poskrbi za dejanja v zvezi s proti dampingom in določijo smernice za opredelitev take regije.
- (14) Treba je določiti, kdo lahko vloži protidampinško pritožbo, vključno z obsegom, do katerega jo mora podpirati industrija Skupnosti, in določiti informacije o dampingu, škodi in vzročni zvezi, ki bi jih morala vsebovati taka pritožba. Prav tako je primerno opisati postopke za zavračanje pritožb ali začetek postopkov.
- (15) Treba je določiti način, na katerega bi bilo treba zainteresirane stranke obvestiti o informacijah, ki jih zahtevajo pristojni organi in jim zagotoviti dovolj priložnosti, da predstavijo vse relevantne dokaze in da branijo svoje interese. Prav tako je zaželeno jasno opisati pravila in postopke, ki se jih je treba držati med preiskavo, predvsem pravila, po katerih se morajo zainteresirane stranke javiti, predstaviti svoje poglede in predložiti informacije znotraj določenega časovnega roka, če naj se ti pogledi in informacije upoštevajo. Prav tako je primerno določiti pogoje, pod katerimi ima lahko zainteresirana stranka dostop do informacij in možnost komentarja informacij, ki jih predstavijo druge zainteresirane stranke. Prav tako bi morale obstajati sodelovanje med državami članicami in Komisijo pri zbiranju informacij.
- (16) Treba je določiti pogoje, pod katerimi se lahko uvedejočasne dajatve, vključno s pogojem, da se ne smejo uvesti prej kot 60 dni po začetku postopka in ne kasneje kot devet mesecev po njem. Iz upravnih razlogov je prav tako treba poskrbeti, da lahko Komisija v vseh primerih uvede te dajatve bodisi neposredno za devetmesečno obdobje ali v dveh stopnjah za šest in tri mesece.
- (17) Treba je določiti postopke za sprejemanje zavez, ki bodo odpravile damping in škodo namesto uvajanja začasnih in dokončnih dajatev. Prav tako je primerno določiti posledice kršitve ali umika zavez in poskrbeti, da se lahkočasne dajatve uvedejo v primerih domnevnega kršenja ali pa kjer je potrebna nadaljnja preiskava, ki dopolni ugotovitve. Pri sprejemanju zavez bi bilo treba paziti, da predlagane zaveze in njihovo izvrševanje ne vodijo do nekonkurenčnega obnašanja.
- (18) Treba je poskrbeti, da pride do zaključka primerov, ne glede na to, ali se sprejmejo dokončni ukrepi ali ne, običajno v 12 mesecih, v nobenem primeru pa ne kasneje kot v 15 mesecih od začetka preiskave. Preiskave ali postopke bi bilo treba zaključiti, kjer je damping *de minimis* ali je škoda zanemarljiva, in je primerno opredeliti te pojme. Kjer se morajo uvesti ukrepi, bi bilo treba poskrbeti za zaključek preiskav in določiti, da morajo biti ukrepi manjši kot stopnja dampinga, če bi tak manjši znesek odpravil škodo, kakor tudi določiti metodo izračuna ravni ukrepov v primerih vzorčenja.
- (19) Treba je poskrbeti za retroaktivno pobiranje začasnih dajatev, če se to šteje za primerno, in opredeliti okoliščine, ki lahko sprožijo retroaktivno uporabo dajatev, s čimer se prepreči slabitev dokončnih ukrepov, ki se bodo uporabili. Prav tako je treba poskrbeti, da se lahko dajatve uporabijo retroaktivno v primerih kršitev ali umika zavez.

- (20) Treba je poskrbeti, da ukrepi prenehajo veljati po petih letih, razen če pregled ne pokaže, da jih je treba obdržati. Prav tako je treba v primerih, kjer je predloženih dovolj dokazov o spremenjenih okoliščinah, poskrbeti za vmesne preglede ali za preiskave, ki naj ugotovijo, ali je utemeljeno vračilo protidampinških dajatev. Prav tako je primerno določiti, da pri vsakem ponovnem izračunu dajatev, ki zahteva rekonstrukcijo izvoznih cen, dajatve ne smejo biti obravnavane kot strošek, do katerega je prišlo med uvozom in ponovno prodajo, pri čemer se navedena dajatev odraža v cenah izdelkov, ki so predmet ukrepov v Skupnosti.
- (21) Izrecno je treba določiti ponovno ocenjevanje izvoznih cen in stopenj dajatev, če je izvoznik absorbiral dajatev preko oblike kompenzacijskega dogovora, in se ukrepi ne odražajo v cenah izdelkov, ki so predmet ukrepov v Skupnosti.
- (22) Protidampinški sporazum iz leta 1994 ne vsebuje določb glede izogibanja protidampinškim ukrepom, čeprav ločeni ministrski sklep GATT prepoznava izogibanje kot problem in ga je posredoval protidampinškemu odboru GATT v reševanje. Zaradi neuspeha dosedanjih multilateralnih pogajanj in dokler ne bo znan izid navedenega posredovanja problema protidampinškemu odboru WTO je potrebno, da bi zakonodaja Skupnosti vsebovala določbe, ki se bodo ukvarjale s prakso, vključno s sestavljanjem blaga v Skupnosti ali tretji državi, katere glavni cilj je izogibanje protidampinškim ukrepom.
- (23) Treba bi bilo pojasniti tudi, katera dejanja sestavljajo izogibanje veljavnim ukrepom. Izogibanja se lahko dogajajo bodisi znotraj ali zunaj Skupnosti. Zato je treba predvideti, da se izvzeta od razširjenih dajatev, ki so jih uvozniki morda že dobili, lahko dodelijo tudi izvoznikom, kadar se dajatve razširjajo zaradi izogibanja, ki se je zgodilo zunaj Skupnosti.
- (24) Primerno je dovoliti opustitev protidampinških ukrepov, kjer gre za začasno spremembo v tržnih pogojih, zaradi katere je nadaljnje uvajanje takih ukrepov začasno neprimerno.
- (25) Treba je poskrbeti, da se preiskovani uvoz podredi registraciji ob uvozu, s čimer se omogoči kasnejšo uporabo ukrepov proti takšnemu uvozu.
- (26) Z namenom zagotoviti primerno izvajanje ukrepov je treba, da države članice spremljajo in poročajo Komisiji o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave ali ukrepov, kakor tudi znesek dajatev, pobranih v skladu s to uredbo.
- (27) Treba je poskrbeti za posvetovanja s Svetovalnim odborom v rednih in natančno določenih stopnjah preiskave. Navedeni odbor bi moral biti sestavljen iz predstavnikov držav članic, s predstavnikom Komisije kot predsednikom.
- (28) Informacije, ki so posredovane državam članicam v okviru Svetovalnega odbora, so pogosto zelo strokovne, tako da jih je treba natančno gospodarsko in pravno proučiti. Morale bi biti poslane pravočasno pred datumom sestanka, ki ga določi predsednik Svetovalnega odbora, da imajo države članice dovolj časa za obravnavo teh informacij.
- (29) Primerno je poskrbeti za obiske zaradi preveritve, ki naj preverjajo informacije, ki so bili posredovane o dumpingu in škodi, pri čemer pa so takšni obiski odvisni od ustreznih odgovorov na prejete vprašalnike.
- (30) Bistvenega pomena je poskrbeti za vzorčenje v primerih, kjer je število strank ali transakcij veliko, s čimer se omogoči zaključek preiskav v okviru zastavljenih časovnih rokov.
- (31) Treba je poskrbeti, da v primeru, ko stranke ne sodelujejo zadovoljivo, mogoče uporabiti druge informacije in tako priti do ugotovitev, pri čemer so take informacije lahko za stranke manj ugodne, kakor če bi sodelovale.
- (32) Treba bi bilo urediti ravnanje z zaupnimi informacijami, tako da ne prihaja do razkritja poslovnih skrivnosti.
- (33) Bistvenega pomena je, da se določi primeren način razkritja bistvenih dejstev in premislekov strankam, ki izpolnjujejo pogoje za tako obravnavo, in da se izvede tako razkritje ob ustreznem upoštevanju postopka sprejemanja odločitev v Skupnosti, v roku, ki omogoča strankam braniti svoje interese.
- (34) Primerno je poskrbeti za upravni sistem, v okviru katerega se lahko predstavijo argumenti o tem, ali so ukrepi v interesu Skupnosti, vključno z interesom potrošnikov, in določiti časovna obdobja v okviru katerih morajo biti take informacije predstavljene, kakor tudi pravice zadevnih strank glede razkritja informacij –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Načela

1. Protidampinška dajatev se lahko uporabi za vsak dampinški izdelek, čigar sprostitvev v prosti promet v Skupnosti povzroča škodo.

2. Izdelek šteje kot dampinški, če je njegova izvozna cena pri izvozu v Skupnost manjša kot primerljiva cena podobnega izdelka, ki se pojavlja v običajnem poteku trgovanja, uveljavljenim za državo izvoznico.

3. Država izvoznica je običajno država porekla. Vendar je lahko tudi kaka posredniška država, razen v primeru, če se izdelki na primer samo pretovarjajo skozi to državo, ali se zadevni izdelki ne izdelujejo v tej državi, ali pa v tej državi zanje ni primerljive cene.

4. V tej uredbi izraz „podoben izdelek“ pomeni izdelek, ki je identičen, se pravi v vseh pogledih enak obravnavanemu izdelku, ali, če takega izdelka ni, kak drug izdelek, ki, čeprav ni enak v vseh pogledih, ima značilnosti, ki zelo spominjajo na tiste, ki jih ima obravnavani izdelek.

Člen 2

Določitev dampainga

A. NORMALNA VREDNOST

1. Normalna vrednost običajno temelji na cenah, ki so jih neodvisne stranke plačale ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici.

Vendar če izvoznik v državi izvoznici ne izdeluje ali ne prodaja podobnega izdelka, se lahko normalna vrednost ugotovi na osnovi cen drugih prodajalcev ali proizvajalcev.

Cene, ki veljajo med strankami, ki se zdijo povezane ali ki imajo medsebojni kompenzacijski dogovor, ne štejejo kot cene v običajnem poteku trgovanja in jih ni mogoče uporabljati za določanje normalne vrednosti, razen če je določeno, da navedena medsebojna povezava nanje ne vpliva.

Pri določanju, ali sta dve stranki povezani, je treba upoštevati opredelitev povezanih strank, določeno v členu 143 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽¹⁾.

2. Prodaja podobnega izdelka, namenjenega domači potrošnji, se običajno uporablja za določanje normalne vrednosti, če obseg takšne prodaje predstavlja 5 % ali več obsega prodaje obravnavanega izdelka v Skupnosti. Kljub temu se nižji obseg prodaje lahko uporablja, kadar na primer zaračunane cene veljajo kot reprezentativne za obravnavani trg.

3. Če ni, ali pa ni dovolj, prodaje podobnega izdelka v običajnem poteku trgovanja ali če zaradi posebne situacije na trgu taka

prodaja ne dovoljuje ustrezne primerjave, se normalna vrednost podobnega izdelka izračuna na osnovi proizvodnih stroškov v državi porekla, h katerim se doda razumen znesek za prodajne, splošne in upravne stroške in za dobiček, ali pa na osnovi izvoznih cen pri običajnem poteku trgovanja v primerno tretjo državo, pod pogojem, da so te cene reprezentativne.

Med drugim se šteje, da v smislu prvega pododstavka obstajajo posebne tržne razmere za zadevni izdelek, kadar so cene umetno nizke, kadar obstajajo pomembni barter posli ali kadar obstajajo ne-trgovinski dogovori o oplemenitenu.

4. Prodaja podobnega izdelka na notranjem trgu države izvoznice ali izvozna prodaja v tretjo državo po cenah, ki so pod proizvodnimi stroški na enoto (stalnimi in spremenljivimi), h katerim se dodajo še zneski za prodajne, splošne in upravne stroške, se lahko obravnava, kot da ne nastopa v običajnem poteku trgovanja zaradi cene in jo je mogoče zanemariti pri določanju normalne vrednosti samo, če se ugotovi, da se taka prodaja izvaja znotraj daljšega časovnega obdobja v znatnih količinah in pri cenah, ki ne zagotavljajo kritja vseh stroškov v razumnem časovnem obdobju.

Če so cene, ki so v času prodaje nižje od stroškov, v obdobju preiskave nad tehtanim povprečjem stroškov, šteje, da take cene zagotavljajo kritje stroškov v okviru razumnega časovnega obdobja.

Daljše časovno obdobje je običajno eno leto, vendar ni v nobenem primeru krajše od šestih mesecev; in šteje se, da se prodaja pod stroški na enoto izvaja v znatnih količinah v teku takega obdobja, če se ugotovi, da je tehtano povprečje prodajne cene nižje od tehtanega povprečja stroškov na enoto, ali da obseg prodaje pri cenah pod stroški na enoto ni manjši kot 20 % prodaje, ki se uporablja pri določanju normalne vrednosti.

5. Stroški se običajno izračunavajo na osnovi evidenc, ki jih hrani stranka v preiskavi, pod pogojem da so te evidence v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli v zadevni državi in da se dokaže, da te evidence razumno odražajo stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka.

Če stroški, ki so povezani s proizvodnjo in prodajo izdelka, ki se preiskuje, niso ustrezno izraženi v evidencah zadevne stranke, jih je treba prilagoditi ali določiti na podlagi stroškov drugih proizvajalcev ali izvoznikov v isti državi, kadar pa takšnih informacij ni na voljo oziroma jih ni mogoče uporabiti, pa na kateri koli drugi razumni podlagi, vključno z informacijami iz drugih reprezentativnih trgov.

Upoštevajo se predloženi dokazi o ustrezni razporeditvi stroškov, pod pogojem, da se pokaže, da so se take razporeditve uporabljale tradicionalno. Če ni na voljo primernejše metode, se da prednost razporeditvi stroškov na osnovi prihodka od prodaje. Če že ni upoštevano pri razporeditvi stroškov v okviru tega pododstavka, se stroški primerno prilagodijo za tiste neperiodične stroškovne postavke, ki koristijo bodoči in/ali sedanji proizvodnji.

⁽¹⁾ UL L 253, 11.10.1993, str. 1.

Če na stroške v delu obdobja, predvidenega za kritje stroškov, vpliva uporaba novih proizvodnih zmogljivosti, ki zahtevajo znatno dodatno investiranje, in nizke stopnje izkoriščenja zmogljivosti, ki so posledica zagonskih dejavnosti v teku ali le delu obdobja preiskave, štejejo kot povprečni stroški za začetno fazo tisti stroški, ki veljajo v skladu z zgoraj navedenimi razporeditvenimi pravili ob koncu take faze in se vključijo na tej ravni za ustrezno obdobje v tehtanem povprečju stroškov, o katerem govori drugi pododstavek odstavka 4. Dolžina zagonske faze se določi glede na okoliščine zadevnega proizvajalca ali izvoznika, vendar ne presega ustreznega začetnega dela obdobja, predvidenega za pokritje stroškov. Za to prilagoditev za stroške, ki veljajo v teku obdobja preiskave, se upoštevajo le informacije, ki se nanašajo na zagonsko fazo, ki se razteza preko tega obdobja, če so predložene pred obiski zaradi preveritve in najkasneje tri mesece po začetku preiskave.

6. Zneski za prodajne, splošne in upravne stroške in za dobičke temeljijo na dejanskih podatkih, ki se nanašajo na proizvodnjo in prodajo pri običajnem poteku trgovanja podobnega izdelka s strani obravnavanega izvoznika ali proizvajalca. Če teh zneskov ni mogoče določiti na tej osnovi, se lahko zneski določijo na osnovi:

- (a) tehtanega povprečja dejanskih zneskov, ugotovljenih za druge izvoznike ali proizvajalce, ki so predmet preiskave glede proizvodnje in prodaje podobnega izdelka na notranjem trgu države porekla;
- (b) dejanskih zneskov, ki veljajo za proizvodnjo in prodajo pri običajnem poteku trgovanja za enako splošno kategorijo izdelkov za obravnavanega izvoznika ali proizvajalca na notranjem trgu države porekla;
- (c) katere koli druge razumne metode, pod pogojem, da znesek za tako ugotovljeni dobiček ne presega dobička, ki ga običajno dosežejo drugi izvozniki ali proizvajalci izdelkov enake splošne kategorije na notranjem trgu države porekla.

7.

- (a) V primeru uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva ⁽¹⁾ se določi normalna vrednost na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom ali cene, ki velja pri izvozu iz te tretje države v druge države, vključno s Skupnostjo, ali, kjer to ni mogoče, na kateri koli drugi razumni osnovi, vključno s ceno, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v Skupnosti za podoben proizvod, po potrebi primerno prilagojeni, tako da vsebuje razumno profitno maržo.

Primerna tretja država s tržnim gospodarstvom se izbere na smiseln način, pri čemer se ustrezno upoštevajo vse zanesljive informacije, ki so dostopne v času izbire. Upoštevajo se tudi roki; kjer je to primerno, se uporabi tretja država s tržnim gospodarstvom, ki je predmet iste preiskave.

⁽¹⁾ Vključno z Azerbajdžanom, Belorusijo, Severno Korejo, Tadžikistanom, Turkmenistanom in Uzbekistanom.

Strani, udeležene v preiskavi, se obvesti kmalu po začetku preiskave za predvideno tretjo državo s tržnim gospodarstvom, pri čemer imajo 10 dni časa za pripombe.

- (b) Pri protidampinških preiskavah v zvezi z uvozom iz Kazahstana ter katere koli države, ki nima tržnega gospodarstva in je članica WTO na dan začetka preiskave, se normalna vrednost določi v skladu z odstavki 1 do 6, če se na podlagi ustreznih utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev, vključenih v preiskavo, in v skladu z merili in postopki, določenimi v pododstavku (c), pokaže, da za tega proizvajalca ali proizvajalce prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva glede proizvodnje in prodaje zadevnega podobnega proizvoda. Kadar ni tako, se uporabljajo pravila, določena v skladu s pododstavkom (a).

- (c) Zahtevek pod pododstavkom (b) mora biti vložen pisno in vsebovati zadostne dokaze, da proizvajalec deluje v pogojih tržnega gospodarstva, to je, če:

- se odločitve podjetij glede cen, stroškov in vložkov, vključno npr. s surovinami, stroški tehnologije in dela, obsegom proizvodnje, prodajo in vlaganji sprejemajo kot odziv na tržne signale, ki odražajo ponudbo in povpraševanje, in brez večjega vmešavanja države s tem v zvezi, stroški za glavne vložke pa v glavnem odražajo tržne vrednosti,
- imajo podjetja jasno določeno zbirko računovodskih evidenc, ki se pregledujejo neodvisno, v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi in se uporabljajo v vse namene,
- proizvodni stroški in finančna situacija podjetij niso podvrženi bistvenemu izkrivljanju, ki se prenaša še iz predhodnega sistema netržnega gospodarstva, zlasti v zvezi z amortizacijo sredstev, druge vrste odpisov, blagovne menjave in plačila preko kompenzacij dolgov,
- za zadevna podjetja velja stečajno pravo in pravo lastninskih razmerij, ki zagotavlja pravno varnost in stabilnost za delovanje podjetij, in
- se pretvorbe glede menjalnega tečaja izvajajo po tržnem tečaju.

Ocena ali proizvajalec izpolnjuje gornja merila, je sprejeta v treh mesecih po sprožitvi preiskave, po podrobnem posvetovanju Svetovalnega odbora in po tem, ko je dobila industrija Skupnosti priložnost podati svoje pripombe. Ta ocena ostane v veljavi ves čas preiskave.

B. IZVOZNA CENA

8. Izvozna cena je cena, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek, ko se ta izvozi iz države izvoznice v Skupnost.

9. V primerih, ko izvozne cene ni ali se zdi, da je izvozna cena nezanesljiva zaradi kake povezave ali kompenzacijskega dogovora med izvoznikom in uvoznikom iz tretje države, se izvozna cena lahko računsko določi na osnovi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani neodvisnemu kupcu ali, če se izdelki ne preprodajo neodvisnemu kupcu ali se ne preprodajo v enakem stanju, kot so bili uvoženi, na kateri koli razumni osnovi.

V teh primerih se naredi prilagoditev za vse stroške, vključno s davki in plačili, plačanimi med uvozom in preprodajo, kakor tudi za nastale dobičke, na ta način, da se ugotovi zanesljiva izvozna cena na ravni meja Skupnosti.

Postavke, za katere se delajo prilagoditve, vsebujejo tiste, ki jih običajno nosi uvoznik, vendar plačuje katera koli stran, bodisi notraj ali zunaj Skupnosti, ki se zdi, da je povezana z uvoznikom ali izvoznikom ali ima z njim kompenzacijski dogovor; sem sodijo: običajni prevoz, zavarovanje, manipuliranje, natovarjanje in drugi tozadevni stroški, carine, protidampinške dajatve in drugi davki, ki se plačujejo v državah uvoznicah zaradi uvoza ali prodaje blaga, in razumna stopnja za prodajne, splošne in upravne stroške in dobiček.

C. PRIMERJAVA

10. Izvede se poštena primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Ta primerjava se izvede na isti trgovinski ravni in glede na prodajo, opravljeno v kolikor je mogoče istem času, pri čemer se upoštevajo druge razlike, ki vplivajo na primerljivost cen. Kadar normalna vrednost in izvozna cena, ne temeljita na taki primerljivi osnovi, se v obliki prilagoditev, ustrezno upoštevajo, v vsakem primeru, odvisno od pomena, razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen. Pri izvajanju prilagoditev se bo izogibalo vsem podvajanjem, predvsem glede na popuste, rabate, količine in ravni trgovanja. Če so predpisani pogoji izpolnjeni, so dejavniki, za katere se lahko delajo prilagoditve, naslednji:

(a) *Fizikalne značilnosti*

Izvede se prilagoditev normalne vrednosti zaradi razlik v fizikalnih značilnostih zadevnega izdelka. Znesek prilagoditve ustreza razumni oceni tržne vrednosti razlike.

(b) *Uvozne dajatve in posredni davki*

Izvede se prilagoditev normalne vrednosti za znesek, ki ustreza kakršnim koli uvoznim dajatvam ali posrednim davkom, ki bremenijo podoben izdelek in materiale, ki so vanj

fizično vgrajeni, če so namenjeni za potrošnjo v državi izvoznici in ki se ne pobirajo ali se vrnejo za izdelek, ki se izvozi v Skupnost.

(c) *Popusti, rabati in količine*

Izvede se prilagoditev za razlike v popustih in rabatih, tudi tistih, ki se odobrijo zaradi razlik v količinah, če so ustrezno količinsko opredeljeni in so direktno povezani z obravnavano prodajo. Prilagoditev se lahko izvede tudi za preložene popuste in rabate, če temelji zahteva na ustaljeni praksi v prejšnjih obdobjih, vključno s podrejanjem pogojem, potrebnim za popuste in rabate.

(d) *Raven trgovanja*

(i) Prilagoditev zaradi razlik v ravneh trgovanja, vključno s kakršnimi koli razlikami, do katerih lahko pride pri prodajah proizvajalca originalne opreme (OEM – Original Equipment Manufacturer), se opravi, kadar se v zvezi z distribucijsko verigo na obeh trgih pokaže, da je izvozna cena, vključno s konstruirano izvozno ceno, na drugačni stopnji trgovine kot normalna vrednost in je razlika vplivala na primerljivost cen, kar se kaže v doslednih in izrazitih razlikah v funkcijah in cenah prodajalca za različne stopnje trgovine na notranjem trgu izvozne države. Znesek prilagoditve temelji na tržni vrednosti razlike.

(ii) Vendar pa se v okoliščinah, ki niso predvidene v točki (i), kadar obstoječe razlike v ravni trgovanja ni mogoče količinsko opredeliti, ker ni ustreznih stopenj na notranjem trgu izvoznih držav, ali kadar je jasno, da se nekatere funkcije navezujejo na stopnje trgovine, ki niso stopnje, ki naj bi se uporabile v primerjavi, odobri posebna prilagoditev.

(e) *Prevoz, zavarovanje, manipuliranje, natovarjanje in drugi tozadevni stroški*

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v neposredno povezanih stroških, ki nastajajo zaradi prenašanja zadevnega izdelka iz poslovnih prostorov izvoznika k neodvisnemu kupcu, pri čemer so taki stroški vsebovani v zaračunanih cenah. Ti stroški vsebujejo: prevoz, zavarovanje, manipuliranje, natovarjanje in druge tozadevne stroške.

(f) *Pakiranje*

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v neposredno povezanih stroških pakiranja za obravnavani izdelek.

(g) *Kredit*

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v stroških katerega koli kredita, ki se daje za obravnavano prodajo, pod pogojem, da je ta dejavnik upoštevan pri določanju zaračunanih cen.

(h) *Poprodajni stroški*

Izvede se prilagoditev zaradi razlik v neposrednih stroških za zagotavljanje jamstev, garancij, tehnične podpore in servisa, kot je to določeno s pravnimi in/ali prodajnimi pogodbami.

(i) *Provizije*

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v provizijah, ki se plačujejo v zvezi z obravnavano prodajo.

Izraz „provizije“ se razume tako, da vključuje pribitek, ki ga je prejel trgovec izdelka ali podobnega izdelka, če so funkcije takšnega trgovca podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.

(j) *Pretvorba valut*

Če primerjava cen zahteva pretvorbo valut, se ta pretvorba izvede z uporabo menjalnega tečaja na dan prodaje, vendar pa se v primeru, če je z zadevnim izvozom direktno povezana prodaja tuje valute na terminskih trgih, uporabi menjalni tečaj iz terminske prodaje. Običajno je datum prodaje kar datum računa, vendar se lahko uporabi datum pogodbe, nabavnega naloga ali potrditve naročila, če so s temi datumi bistveni pogoji prodaje bolj ustrezno opredeljeni. Nihanja v menjalnih tečajih se zanemarijo in izvoznikom je dano 60 dni, da se prilagodijo pomembnejšim premikom menjalnih tečajev med obdobjem preiskave.

(k) *Drugi dejavniki*

Prilagoditev je možna tudi za razlike v drugih dejavnikih, ki niso določeni v pododstavkih od (a) do (j), če se pokaže, da ti dejavniki vplivajo na primerljivost cen, kakor se zahteva v skladu s tem odstavkom, in predvsem, da stranke dosledno plačujejo različne cene na notranjem trgu zaradi razlike v takšnih dejavnikih.

D. STOPNJA DAMPINGA

11. Ob upoštevanju zadevnih določb, ki urejajo pošteno primerjavo, se obstoj stopenj dampinga v teku obdobja preiskave običajno ugotavlja na osnovi primerjave tehtanega povprečja normalne vrednosti s tehtanim povprečjem cen vseh izvoznih transakcij pri izvozu v Skupnost ali pa s primerjavo posameznih normalnih vrednosti in posameznih izvoznih cen pri izvozu v Skupnost od transakcije do transakcije. Vendar pa se normalna

vrednost, ugotovljena na osnovi tehtanega povprečja, lahko primerja s cenami vseh posameznih izvoznih transakcij v Skupnost, če obstaja vzorec izvoznih cen, ki se znatno razlikuje od kupca do kupca, po regijah ali časovnih obdobjih, in če metode, navedene v prvem stavku tega odstavka, ne bi pokazale celotnega obsega dampinga, ki se izvaja. Ta odstavek ne izključuje uporabe vzorčenja v skladu s členom 17.

12. Stopnja dampinga je znesek, za katerega normalna vrednost presega izvozno ceno. Kjer se stopnje dampinga spreminjajo, se lahko določi tehtano povprečje stopnje dampinga.

Člen 3

Določanje škode

1. V zvezi s to uredbo pomeni izraz „škoda“, če ni drugače določeno, znatno škodo, povzročeno industriji Skupnosti, grožnjo znatne škode industriji Skupnosti ali znatno zaviranje izgradnje te industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena.

2. Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje tako:

- (a) obsega dampinškega uvoza in učinka dampinškega uvoza na cene na trgu Skupnosti za podobne izdelke kot tudi
- (b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Skupnosti.

3. V zvezi z obsegom dampinškega uvoza se ugotavlja, ali je prišlo do pomembnega povečanja dampinškega uvoza, bodisi v absolutnem smislu ali pa relativno glede na proizvodnjo in potrošnjo v Skupnosti. V zvezi z učinkom dampinškega uvoza na cene se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen zaradi dampinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Skupnosti, oziroma, ali tak uvoz kako drugače v pomembni meri pritiska na cene ali v pomembni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj, ni oz. niso odločujoči.

4. Če je uvoz izdelka iz več držav istočasno predmet protidampinških preiskav, se učinki takšnega uvoza ocenjujejo kumulativno samo, če se ugotovi, da:

- (a) je stopnja dampinga, ugotovljena za uvoz iz vsake od teh držav, večja kot *de minimis*, kot ga opredeljuje člen 9(3), in da obseg uvoza iz vsake od teh držav ni zanemarljiv; in
- (b) kumulativna ocena učinkov uvoza ustreza konkurenčnim pogojem med uvoženimi izdelki in konkurenčnimi pogoji med uvoženimi izdelki na eni strani in podobnimi izdelki Skupnosti na drugi strani.

5. Preiskava učinka dampinškega uvoza na zadevno industrijo Skupnosti vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije, vključno z dejstvom, da je kaka industrija morda še vedno v procesu okrevanja zaradi učinkov dumpinga ali subvencioniranja v preteklosti, nadalje velikost dejanske stopnje dumpinga, dejanski in potencialni padec prodaje, dobičke, obseg proizvodnje, tržni delež, produktivnost, donosnost investicij, stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti, dejavnike, ki vplivajo na cene v Skupnosti, dejanske in potencialne negativne učinke na denarni tok, zalogo, zaposlovanje, plače, rast, sposobnost zbiranja kapitala ali investicij. Ta seznam ni izčrpen, niti ni eden ali več teh dejavnikov skupaj odločujočih.

6. Na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, je treba dokazati, da dampinški uvoz povzroča škodo v smislu te uredbe. Konkretno to pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni v skladu s odstavkom 3, odgovorni za učinek na industrijo Skupnosti, kot ga predvideva odstavek 5, in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega.

7. Razen dampinškega uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji Skupnosti, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dampinškemu uvozu v skladu s odstavkom 6. Dejavniki, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru, vključujejo obseg in uvozne cene, ki se ne prodaja po dampinških cenah, zmanjševanje povpraševanja ali spremembe v potrošniških navadah, konkurenco med proizvajalci tretjih držav in Skupnosti in njihove trgovinske omejitvene prakse, razvoj tehnologije in izvozno sposobnost ter produktivnost industrije Skupnosti.

8. Učinek dampinškega uvoza se ocenjuje glede na proizvodnjo industrije Skupnosti podobnega izdelka, kadar podatki, ki so na voljo, omogočajo ločeno ugotavljanje te proizvodnje na osnovi takih kriterijev, kot je proizvodni proces, prodaja proizvajalcev in njihovi dobički. Če tako ločeno ugotavljanje te proizvodnje ni mogoče, se učinki dampinškega uvoza ugotavljajo s preiskavo proizvodnje najbližje skupine ali palete izdelkov, ki vsebuje podoben izdelek, za katerega je mogoče dobiti potrebne informacije.

9. Določitev grožnje znatne škode temelji na dejstvih in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti. Sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi dumping povzročil škodo, mora biti jasno predvidena in neposredno grozeča.

Pri odločanju glede obstoja grožnje znatne škode se upoštevajo takšni dejavniki, kot so:

- (a) znatno povečana stopnja dampinškega uvoza na trgu Skupnosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza;
- (b) dovolj prosto dostopnih zmogljivosti izvoznika ali neizbežno in znatno povečanje takih zmogljivosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega dampinškega izvoza v Skupnost, pri čemer pa se upošteva tudi dostopnost drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo dodaten izvoz;
- (c) ali uvoz vstopa po cenah, ki bi v znatni meri pritiskale na cene ali preprečile povečanja cen, do katerih bi sicer prišlo, verjetno pa tudi povečale povpraševanje po nadaljnjem uvozu in
- (d) zaloge izdelkov v preiskavi.

Nobeden od zgoraj naštetih dejavnikov sam po sebi ni odločujoč, toda vsi obravnavani dejavniki skupaj morajo voditi do sklepa, da je nadaljnji dampinški izvoz neizbežen in da bo nastopila znatna škoda, če se ne izvedejo zaščitni ukrepi.

Člen 4

Opredelitev industrije Skupnosti

1. Za namene te uredbe se izraz „industrija Skupnosti“ nanaša na vse proizvajalce podobnih izdelkov v Skupnosti ali na tiste od njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež, kot ga določa člen 5(4), celotne proizvodnje teh izdelkov v Skupnosti, razen:

- (a) če so proizvajalci povezani z izvozniki ali uvozniki ali pa sami uvozniki domnevno dampinških izdelkov, se lahko izraz „industrija Skupnosti“ razlaga, kot da se nanaša na preostale proizvajalce;
- (b) v izjemnih okoliščinah se lahko ozemlje Skupnosti za zadevno proizvodnjo razdeli na dva ali več konkurenčnih trgov in proizvajalci znotraj vsakega takega trga se štejejo za ločeno industrijo, če:
 - (i) proizvajalci znotraj takega trga prodajo vso ali skoraj vso svojo proizvodnjo zadevnega izdelka na ta trg in
 - (ii) povpraševanja na tem trgu ne oskrbujejo, v upoštevanja vredni meri, proizvajalci zadevnega izdelka, ki se nahajajo kje drugje v Skupnosti. V takih okoliščinah je mogoče ugotoviti škodo celo, če večji del skupne industrije Skupnosti ni oškodovan, pod pogojem, da obstaja koncentracija dampinškega uvoza na tak izoliran trg, in pod dodatnim pogojem, da povzroča dampinški uvoz škodo vsem ali skoraj vsem proizvajalcem na takem trgu.

2. Za namene odstavka 1 se šteje, da so proizvajalci povezani z izvozniki ali uvozniki samo v primeru, če:

- (a) eden od njih neposredno ali posredno nadzira drugega ali
- (b) oba neposredno ali posredno nadzira tretja oseba ali
- (c) vsi skupaj posredno ali neposredno nadzirajo tretjo osebo, pod pogojem, da obstajajo razlogi za domnevo ali sum, da je učinek te povezave tak, da se zaradi nje zadevni proizvajalec obnaša drugače kot se obnašajo nepovezani proizvajalci.

Za namene tega odstavka bo štelo, da eden nadzira drugega, kadar je prvi pravno ali operativno v položaju, da izvaja omejitve nad drugim ali ga usmerja.

3. Kjer se industrija Skupnosti razlaga v smislu proizvajalcev v določeni regiji, se izvoznikom da priložnost, da za zadevno regijo ponudijo zaveze v smislu člena 8. V takih primerih se bo pri ocenjevanju interesa Skupnosti glede ukrepov še posebej upošteva interes regije. Če se ustrezna zaveza ne ponudi takoj ali pa se uporabijo situacije, določene v členu 8(9) in (10), se lahko uvede začasna ali dokončna dajatev za Skupnost kot celoto. V takih primerih se lahko dajatve, če je to izvedljivo, omejijo na določene proizvajalce ali izvoznike.

4. Za navedeni člen se uporabljajo določbe člena 3(8).

Člen 5

Začetek postopkov

1. Razen če gre za primer, ki ga predvideva odstavek 6, se začne preiskava za določitev obstoja, stopnje in učinka kakršnega koli domnevnega dampinga na pisno pritožbo katere koli v imenu industrije Skupnosti delujoče fizične ali pravne osebe ali katerega koli združenja, ki ni pravna oseba, ki deluje v imenu industrije Skupnosti.

Pritožba se lahko predloži Komisiji ali državi članici, ki jo posreduje Komisiji. Komisija pošlje državam članicam izvod vsake pritožbe, ki jo prejme. Štelo bo, da je pritožba vložena prvi delovni dan po tem, ko jo Komisija prejme s priporočeno pošto, ali po tem, ko Komisija izda potrdilo o prejemu.

Če ni nobene pritožbe, država članica pa poseduje dovolj dokazov o dampingu in o posledični škodi za industrijo Skupnosti, nemudoma posreduje te dokaze Komisiji.

2. Pritožba iz odstavka 1 mora vsebovati dokaze o dampingu, škodi in vzročni zvezi med domnevno dampinškim uvozom in

domnevno škodo. Pritožba mora vsebovati vse, pritožniku pod razumnimi pogoji dostopne informacije, o naslednjem:

(a) identiteta pritožnika in opis obsega in vrednosti proizvodnje pritožnikovega podobnega izdelka v Skupnosti. Kjer se pisna prošnja vloga v imenu industrije Skupnosti, pritožba konkretno navede industrijo, v imenu katere je vložena pritožba, tako da navede seznam vseh znanih proizvajalcev podobnega izdelka v Skupnosti (ali združenj proizvajalcev podobnega izdelka v Skupnosti), in, kolikor je to mogoče, opis obsega in vrednosti proizvodnje podobnega izdelka v Skupnosti, ki jo je pripisati tem proizvajalcem;

(b) popoln opis domnevno dampinškega izdelka, imena zadevne države ali držav porekla ali izvoza, identiteto vsakega znane- ga izvoznika ali tujega proizvajalca in seznam znanih oseb, ki uvažajo zadevni izdelek;

(c) informacije o cenah, po katerih se zadevni izdelek prodaja, kadar je namenjen potrošnji na notranjih trgih države ali držav porekla ali izvoza (ali, kjer je to primerno, podatek o cenah, po katerih se izdelek prodaja iz države ali držav porekla ali izvoza tretji državi ali državam, ali pa informacije o računsko določeni vrednosti izdelka) in podatek o izvoznih cenah ali, kjer je to primerno, o cenah, po katerih se izdelek prvič preproda neodvisnemu kupcu v Skupnosti;

(d) informacije o spremembah v obsegu domnevno dampinškega uvoza, učinku tega uvoza na cene podobnega izdelka na trgu Skupnosti in posledičnem učinku tega uvoza na industrijo Skupnosti, kot se ta odraža v ustreznih dejavnikih in indeksih, ki kažejo stanje industrije Skupnosti, kakršni so naštetí v členu 3(3) in (5).

3. Komisija, kolikor je to le mogoče, razišče točnost in primernost v pritožbi dostavljenih dokazov, da ugotovi, ali obstaja dovolj dokazov, da lahko opraviči začetek preiskave.

4. Preiskava po odstavku 1 se ne začne, če se na osnovi ustrezne preiskave o stopnji podpore oz. nasprotovanja pritožbi, izražene s strani proizvajalcev podobnega izdelka v Skupnosti, ne ugotovi, da je pritožbo dejansko vložila industrija Skupnosti oz. je bila pritožba vložena v njenem imenu. Šteje se, da je pritožbo vložila industrija Skupnosti oz. da je bila prošnja vložena v njenem imenu, če jo podpirajo tisti proizvajalci v Skupnosti, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije Skupnosti, ki izraža bodisi podporo ali pa nasprotovanje pritožbi. Vendar pa se preiskava ne začne, če je delež proizvodnje tistih proizvajalcev Skupnosti, ki izrecno podpirajo pritožbo, manjši kot 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka s strani industrije Skupnosti.

5. Razen če je bila sprejeta odločitev, da se začne preiskava, se pristojni organi izognejo vsakršnemu objavljanju pritožbe, ki zahteva začetek preiskave. Vendar pa se, po prejemu ustrezno dokumentirane pritožbe in še pred postopkom v zvezi z začetkom preiskave, uradno obvesti vlado zadevne države izvoznice.

6. Če se v posebnih okoliščinah odloči začeti preiskavo, ne da bi bila prejeta pisna pritožba s prošnjo za začetek take preiskave s strani industrije Skupnosti ali v njenem imenu, je to storjeno na osnovi zadostnih dokazov o dampedingu, škodi in vzročni zvezi ki opravičujejo tako preiskavo, kot je to opisano v odstavku 2.

7. Dokazi tako o dampedingu kakor tudi o škodi se pri odločanju o tem, ali naj se začne preiskava ali ne, proučujejo sočasno. Pritožba se zavrne, kjer ni dovolj dokazov bodisi o dampedingu ali o škodi, ki bi opravičevali začetek postopka. Postopki se ne začnejo proti državam, katerih uvoz predstavlja tržni delež, ki je manjši od 1 %, razen če take države skupaj predstavljajo 3 % ali več potrošnje Skupnosti.

8. Pritožba se lahko pred začetkom umakne; v tem primeru se bo štel, da ni bila vložena.

9. Kjer po posvetovanju postane jasno, da obstaja dovolj dokazov, ki opravičujejo začetek postopka, Komisija postopek začne v roku 45 dni po vložitvi pritožbe in objavi obvestilo o tem v *Uradnem listu Evropske unije*. Kjer so predloženi dokazi nezadostni, bo pritožnik obveščen o tem po posvetovanju v roku 45 dni od datuma, ko je bila pritožba vložena pri Komisiji.

10. Obvestilo o začetku postopka naznani začetek preiskave, navede izdelek in vpletene države, poda povzetek prejetih informacij in zahteva, da se vse pomembne informacije sporočijo Komisiji; navede roke, v katerih se lahko zainteresirane stranke javijo, predstavijo svoja stališča v pisni obliki in posredujejo informacije, če naj se taka stališča in informacije tekom preiskave upoštevajo; prav tako navede rok, znotraj katerega lahko zainteresirane stranke zaprosijo pri Komisiji za zaslišanje v skladu s členom 6(5).

11. Komisija obvesti izvoznike, uvoznike in predstavniška združenja uvoznikov ali izvoznikov, za katere je znano, da jih to zadeva, kakor tudi predstavnike države izvoznice in pritožnike, o začetku postopka in ob primernem upoštevanju zaščite zaupnih informacij, dostavi popolno besedilo pisne pritožbe, ki jo je prejela v skladu z odstavkom 1, znanim izvoznikom in pristojnim organom države izvoznice, na zahtevo pa jih da na razpolago tudi drugim vpletenim zainteresiranim strankam. Če je število vpletenih izvoznikov zelo veliko, se lahko namesto tega popolno besedilo pisne pritožbe posreduje samo pristojnim organom države izvoznice ali ustreznemu trgovinskemu združenju.

12. Protidampinška preiskava ne sme ovirati postopkov carinjenja.

Člen 6

Preiskava

1. Po začetku postopka Komisija v sodelovanju z državami članicami prične preiskavo na ravni Skupnosti. Ta preiskava pokriva tako dampeding kakor tudi škodo; oba pojava se preiskujeta sočasno. Da bi prišli do reprezentativnih ugotovitev, se določi obdobje preiskave, ki v primeru dampedinga običajno pokriva obdobje najmanj šest mesecev neposredno pred začetkom postopka. Informacije, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, se običajno ne upoštevajo.

2. Stranke, ki prejmejo vprašalnike, ki se uporabljajo v protidampinški preiskavi, dobijo za odgovor na razpolago vsaj 30 dni časa. Časovni rok za izvoznike se prične šteti z dnem prejema vprašalnika, za tega pa se šteje, da je bil prejet en teden po dnevu, ko je bil poslan izvozniku ali posredovan ustreznemu diplomatskemu predstavniku države izvoznice. Dovoliti je mogoče podaljšanje navedenega 30-dnevnega obdobja, pri čemer se ustrezno upošteva časovne roke preiskave, pod pogojem, da stranka za tako podaljšanje prikaže ustrezne razloge v smislu svojih konkretnih okoliščin.

3. Komisija lahko zahteva od držav članic, da priskrbijo informacije, države članice pa storijo vse potrebno, da takim zahtevam ugodijo. Komisiji pošljejo informacije, ki jih ta zahteva, skupaj z rezultati vseh pregledov, preverjanj ali preiskav, ki so bile izvedene. Če so te informacije splošnega pomena ali če je njihovo posredovanje zahtevala kaka država članica, jih Komisija posreduje naprej državam članicam pod pogojem, da te informacije niso zaupne; če pa so informacije zaupne, posreduje njihov povzetek, ki ni zaupne narave.

4. Komisija lahko zahteva od držav članic, da izvedejo vse potrebne preglede in preverjanja, predvsem med uvozniki, trgovci in proizvajalci Skupnosti, in da izvedejo preiskave v tretjih državah, pod pogojem, da zadevna podjetja dajo svoje soglasje in da je bila vlada zadevne države uradno obveščena in ni vložila nobenega ugovora. Države članice ukrenejo vse potrebno, da ugodijo takim zahtevam Komisije. Uradniki Komisije bodo pooblašteni, če Komisija ali kaka država članica tako zahteva, da pomagajo uradnikom držav članic pri izvajanju njihovih nalog.

5. Zainteresirane stranke, ki so se javile v skladu s členom 5(10), bodo zaslišane, če so v roku, ki ga predpisuje obvestilo, objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*, vložile pisni zahtevek za zaslišanje, v katerem dokažejo, da so zainteresirane stranke, na katere bodo rezultati postopka verjetno vplivali, in da obstojajo posebni razlogi, zaradi katerih bi morale biti zaslišane.

6. Na zahtevo bodo dane uvoznikom, izvoznikom, predstavnikom vlade države izvoznice in pritožnikom, ki so se javili v skladu s členom 5(10), priložnosti, da se sestanejo s tistimi strankami, ki imajo nasprotno interese, tako da se lahko predstavijo nasprotna stališča in argumenti, ki jih spodbijajo. Ponujanje takih priložnosti mora upoštevati potrebo po ohranjanju zaupnosti in koristi strank. Nobena stranka ni prisiljena prisostvovati takemu srečanju in neudeležba ne škoduje primeru te stranke. Ustne informacije, ki se dajejo v zvezi z določbami tega odstavka, se upoštevajo, če so kasneje potrjene še v pisni obliki.

7. Pritožniki, uvozniki in izvozniki in njihova predstavniška združenja, uporabniki in organizacije potrošnikov, ki so se javili v skladu s členom 5(10), kakor tudi predstavniki države izvoznice, lahko na pisno zahtevo pregledajo vse v preiskavi uporabljene informacije, ki jih je katera koli stranka dala na razpolago za preiskavo, za razliko od internih dokumentov, ki jih pripravijo pristojni organi Skupnosti ali njenih držav članic in ki so pomembni za predstavitev njihovih primerov in niso zaupni v smislu člena 19 in da so uporabljeni v preiskavi. Takšne stranke se lahko odzovejo na te informacije in njihove pripombe se upoštevajo, če so dovolj utemeljene.

8. Razen v okoliščinah, o katerih govori člen 18, se v kar največji možni meri preverja natančnost informacij, ki jih dostavijo zainteresirane stranke in na katerih temeljijo ugotovitve.

9. Pri postopkih, ki se začnejo v skladu s členom 5(9), se preiskava, če je le mogoče, zaključi v roku enega leta. Vsekakor pa se ta preiskava v vseh primerih zaključi v 15 mesecih po njenem začetku z ugotovitvami, ki jih v primeru vloženih zavez v skladu s členom 8, v primeru dokončnih ukrepov pa člen 9.

Člen 7

Začasni ukrepi

1. Če se začne postopek v skladu s členom 5, se lahko uvedejočasne dajatve, če je bilo o tem objavljeno obvestilo, in so zainteresirane stranke dobile ustrezne priložnosti, da predložijo svoje informacije in dajo pripombe v skladu s členom 5(10), če je prišlo dočasne pozitivne ugotovitve, da gre za dumping in posledično škodo za industrijo Skupnosti, in če interes Skupnosti kliče po intervenciji, da se prepreči taka škoda. Začasne dajatve se uvedejo ne prej kot 60 dni po začetku postopkov, vendar ne kasneje kot devet mesecev po začetku postopkov.

2. Znesekčasne protidampinške dajatve ne sme presegatičasno določene stopnje dumpinga, vendar bi moral biti manjši od navedene stopnje, če bi že taka manjša dajatev bila zadostna, da odstrani škodo, ki jo ima industrija Skupnosti.

3. Začasne dajatve se zavarujejo z jamstvom in sprostitvev zadevnih izdelkov v prosti promet Skupnosti je pogojena z zagotovitvijo takega jamstva.

4. Komisija izvedečasne ukrepe po posvetovanju ali pa, v izjemno nujnih primerih, po tem, ko uradno obvesti države članice. V tem zadnjem primeru se začnejo posvetovanja največ 10 dni po izdaji uradnega obvestila državam članicam o ukrepih, ki jih bo izvedla Komisija.

5. Če kaka država članica zahteva takojšnje posredovanje Komisije in če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, Komisija najkasneje v petih delovnih dneh po prejemu zahtevka, odloči ali naj se uvedečasna protidampinška dajatev.

6. Komisija nemudoma obvesti Svet in države članice o vsaki odločitvi, ki jo sprejme v zvezi z odstavki 1 do 5. Svet, ki odloča s kvalificirano večino, lahko odloči drugače.

7. Začasne dajatve se lahko uvedejo za šest mesecev, pri čemer se lahko to obdobje podaljša še za nadaljnje tri mesece, lahko pa se uvedejo za devet mesecev. Vendar pa se lahkočasne dajatve podaljšajo ali uvedejo za devetmesečno obdobje samo v primeru, če tako zahtevajo izvozniki, ki predstavljajo pomemben delež vpletene trgovine, ali če ne ugovarjajo po tem, ko jih Komisija o tem uradno obvesti.

Člen 8

Zaveze

1. Pod pogojem, da je izčasne pozitivne ugotovitve razviden obstoj dumpinga in škode, Komisija lahko sprejme ustrezne prostovoljne zaveze, ki jih ponudi izvoznik, da bo popravil cene ali ustavil izvoz po dampinških cenah, če po posebnem posvetovanju s Svetovalnim odborom ugotovi, da je škodljiv učinek dumpinga s tem odpravljen. Začasne dajatve, ki jih je uvedla Komisija v skladu s členom 7(1), oziroma dokončne dajatve, ki jih je uvedel Svet v skladu s členom 9(4), se v takem primeru in dokler veljajo take zaveze ne uporabljajo pri uvozu takih izdelkov, ki jih proizvajajo podjetja, navedena v sklepu Komisije o sprejetju zavez in njenih naknadnih spremembah. Cene se v skladu s takimi zavezami ne zvišajo za več kot je potrebno, da se odpravi stopnja dumpinga, hkrati pa se morajo zvišati za manj, kot je stopnja dumpinga, če bi tako zvišanje zadostovalo za odpravo škode industriji Skupnosti.

2. Zaveze lahko predlaga Komisija, vendar noben izvoznik ni prisiljen dati take zaveze. Dejstvo, da izvozniki ne ponudijo takih zavez ali ne sprejmejo vabil, da bi tako naredili, ne sme na noben način vplivati na obravnavo primera. Vendar pa se lahko ugotovi, da se bo grožnja škode bolj verjetno uresničila, če se dampinški uvoz nadaljuje. Zaveze se ne zahtevajo ali sprejemajo od izvoznikov, razen če ni prišlo dočasne pozitivne ugotovitve, da gre dejansko za dumping in škodo. Razen v izjemnih okoliščinah se morajo zaveze ponuditi najkasneje ob koncu obdobja, v teku katerega se v skladu s členom 20(5) lahko vlagajo stališča.

3. Zaveze se ne sprejmejo, če se šteje, da bi bilo njihovo sprejemanje nepraktično, kot na primer, kjer je število dejanskih ali potencialnih izvoznikov preveliko, ali zaradi drugih razlogov, vključno zaradi razlogov splošne politike. Zadevnemu izvozniku se lahko sporočijo razlogi, zaradi katerih je bilo predlagano, da se zavrne njegova ponudba, da ponudi zavezo, in se mu lahko da priložnost, da poda na to pripombe. Razlogi za zavrnitev se razložijo v dokončnem sklepu.

4. Od strank, ki ponujajo zavezo, se zahteva, da dostavijo verzijo take zaveze, ki ni zaupne narave, tako da jo bo mogoče dati na razpolago v preiskavi zainteresiranim strankam.

5. Če se zaveze po posvetovanju sprejmejo in če se v Svetovalnem odboru ne vložijo nobeni ugovori, se preiskava zaključí. V vseh ostalih primerih Komisija nemudoma predloži Svetu poročilo o rezultatih posvetovanja, skupaj s predlogom, da se preiskava zaključí. Preiskava se šteje za zaključeno, če v enem mesecu Svet s kvalificirano večino ne odloči drugače.

6. Če se zaveze sprejmejo, se preiskava o doppingu in škodi običajno zaključí. V takem primeru, če se izda negativna ugotovitev glede doppinga ali škode, zaveza avtomatično zapade, razen v primerih, kjer je taka ugotovitev v veliki meri posledica obstoja zaveze. V takih primerih se lahko zahteva, da se zaveza za določeno smiselno obdobje zadrži. V primeru, če pride do pozitivne ugotovitve, da dopping in škoda dejansko obstajata, zaveza ostane v veljavi v skladu s svojimi pogoji in določbami te uredbe.

7. Komisija zahteva od vsakega izvoznika, od katerega je prejela zavezo, da dostavi občasno informacije, ki se nanašajo na izpolnjevanje take zaveze, in da dovoli preverjanje zadevnih informacij. Neizpolnjevanje takih zahtev se tolmači kot kršenje zaveze.

8. Če so bile zaveze prejete od določenih izvoznikov v teku preiskave, se za namene člena 11 šteje, da te zaveze veljajo od datuma, ko se preiskava za ustrezno državo izvoznico zaključí.

9. V primeru, da katera koli stran krši ali umakne zaveze, ali v primeru, da Komisija prekliče sprejete zaveze, slednje po posvetovanju prekliče s sklepom Komisije oziroma uredbo Komisije, odvisno od primera, in začasna dajatev, ki jo je uvedla Komisija v skladu s členom 7, ali dokončna dajatev, ki jo je uvedel Svet v skladu s členom 9(4), pa se samodejno uporabi pod pogojem, da je udeleženi izvoznik dobil možnost dati pripombe, razen če je zaveze umaknil sam.

Katera koli stran ali država članica lahko posreduje *prima facie* dokaze, iz katerih je razvidna kršitev zaveze. Naknadno ugotavljanje, ali je bila zaveza res kršena, se običajno zaključí v šestih

mesečih, nikakor pa ne kasneje kot v devetih mesecih po ustrezno utemeljeni zahtevi. Komisija pri nadzoru nad izvajanjem zavez lahko zahteva pomoč pristojnih organov držav članic.

10. Začasna dajatev se lahko po posvetovanju uvede v skladu s členom 7 na osnovi najboljših dostopnih informacij, kjer obstoja razlog za prepričanje, da je zaveza bila kršena, ali pa v primeru kršitve ali umika zaveze, kjer preiskava, v okviru katere je prišlo do izdaje zaveze, ni bila zaključena.

Člen 9

Zaključek brez ukrepov; uvedba dokončnih dajatev

1. Kjer se pritožba umakne, se lahko postopek zaključí, razen če tak zaključek ne bi bil v interesu Skupnosti.

2. Če se po posvetovanju zaščitni ukrepi izkažejo za nepotrebne in znotraj Svetovalnega odbora ni ugovorov, se preiskava ali postopek zaključí. V vseh ostalih primerih Komisija Svetu nemudoma predloži poročilo o rezultatih posvetovanja, skupaj s predlogom, da se postopek zaključí. Postopek bo veljal za zaključenega, če v enem mesecu Svet, ki odloča s kvalificirano večino, ne odloči drugače.

3. Za postopek, ki se začne v skladu s členom 5(9), običajno velja, da je škoda zanemarljiva, če je zadevni uvoz manjši kot obseg, opisan v členu 5(7). Isti postopek se takoj zaključí, kjer se ugotovi, da je stopnja doppinga, izražena kot odstotek izvozne cene, manjša kot 2 %, pod pogojem, da se zaključí samo preiskava, kjer je stopnja manjša kot 2 % za individualne izvoznike, da pa ti sami ostanejo predmet postopka in morebitne ponovne preiskave pri kakršnem koli kasnejšem pregledu, ki se za zadevno državo izvaja v skladu s členom 11.

4. Kadar končno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj doppinga in z njim povezane škode in interes Skupnosti zahteva ukrepanje v skladu s členom 21, Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Svetovalnim odborom, uvede dokončno proti dampsko dajatev. Svet sprejme predlog, razen če ga v roku enega meseca, po tem ko ga je predložila Komisija, z navadno večino zavrne. Kadar veljajo začasne dajatve, se predlog za dokončni ukrep predloži najkasneje en mesec pred prenehanjem veljavnosti takih dajatev. Znesek proti dampske dajatve ne sme preseči ugotovljene stopnje doppinga, mora pa biti manjši od te stopnje, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode industriji Skupnosti.

5. Proti dampinška dajatev se v ustreznih zneskih uvede v vsakem primeru in brez razlikovanja za vse uvoze izdelke iz vseh virov, za katere se ugotovi, da so pod ceno in povzročajo škodo, razen za uvoze iz tistih virov, iz katerih so bila podjetja izvzeta pod pogoji te uredbe. Uredba, ki uvaja dajatev, določi takšno dajatev za vsakega dobavitelja ali, če to ni izvedljivo, in na splošno, kjer se uporablja člen 2(7)(a), zadevni državi dobaviteljici.

Kadar se uporablja člen 2(7)(a), se individualna dajatev določi za izvoznike, ki lahko na podlagi utemeljenih zahtev dokažejo, da:

- (a) lahko v primeru podjetij ali skupnih podjetij, ki so v celoti ali deloma v tuji lasti, izvozniki svobodno vrnejo kapital in dobičke v domovino;
- (b) so izvozne cene in količine ter prodajni pogoji svobodno določeni;
- (c) je večina deležev v lasti zasebnikov; državni uradniki, ki se pojavljajo v upravnem odboru ali na ključnih upravljaljskih položajih, morajo biti v manjšini ali pa je treba dokazati, da je podjetje kljub temu dovolj neodvisno od vmešavanja države;
- (d) se pretvorbe menjalnega tečaja opravljajo po tržni stopnji; in
- (e) se država ne vmešava toliko, da bi dovoljevala izogibanje ukrepom, če se individualnim izvoznikom dodelijo različne stopnje dajatve.

6. Ko Komisija omeji svojo preiskavo v skladu s členom 17, nobena protidampinška dajatev, ki se nanaša na uvoz od izvoznikov ali proizvajalcev, ki so se javili v skladu s členom 17, vendar niso bili vključeni v preiskavo, ne presega tehtanega povprečja stopnje dampinga, ki je bilo ugotovljeno za stranke v vzorcu. Za namene tega odstavka Komisija zanemari vse ničelne in *de minimis* stopnje in stopnje, ki se ugotovijo v okoliščinah, navedenih v členu 18. Individualne dajatve se uporabijo pri uvozu od katerega koli izvoznika ali proizvajalca, za katerega velja individualna obravnava, kot jo določa člen 17.

Člen 10

Retroaktivnost

1. Začasni ukrepi in dokončne protidampinške dajatve se uporabijo samo za izdelke, ki vstopajo v prosti promet od trenutka, ko prične veljati odločitev, sprejeta v skladu s členi 7(1) ali 9(4), kar je odvisno od konkretnega primera, pri čemer veljajo izjeme, določene v tej uredbi.

2. Kjer je bila uporabljena začasna dajatev in končno ugotovljena dejstva kažejo, da damping in škoda obstajata, Svet odloči, ne glede na to, ali se bo uvedla dokončna protidampinška dajatev, kakšen delež začasne dajatve se mora dokončno pobrati. V ta namen beseda „škoda“ ne vsebuje znatnega zaviranja izgradnje

industrije Skupnosti, niti grožnje materialne škode, razen, kjer se ugotovi, da bi se navedeno v odsotnosti začasnih ukrepov razvilo v znatno škodo. V vseh ostalih primerih, tudi, ko gre za omenjeno grožnjo ali zaviranje, se vsičasni zneski sprostijo, dokončne dajatve pa se lahko uvedejo samo od datuma, ko se dokončno ugotovi omenjena grožnja ali znatno zaviranje.

3. Če je dokončna protidampinška dajatev višja kot začasna dajatev, se razlika ne pobere. Če je dokončna dajatev nižja kot začasna dajatev, se dajatev ponovno izračuna. Kjer je končna ugotovitev negativna, se začasna dajatev ne potrdi.

4. Dokončne protidampinške dajatve se lahko zaračuna za izdelke, ki so vstopili za potrošnje ne več kot 90 dni pred dnevom začetka uporabe začasnih ukrepov, vendar ne pred začetkom preiskave, pod pogojem, da je bil ta uvoz registriran v skladu s členom 14(5), da je Komisija dala prizadetim uvoznikom priložnost, da dajo svoja pojasnila, in pogojem, da velja sledeče:

- (a) v zvezi z zadevnim izdelkom je bilo opaziti damping preko daljšega obdobja ali pa se je uvoznik zavedal ali pa bi se bil moral zavedati dampinga, kar zadeva obseg dampinga in domnevno ali ugotovljeno škodo; in
- (b) poleg ravni uvoza, ki je povzročal škodo v teku obdobja preiskave, obstaja nadaljnja znatna rast uvoza, ki bo zaradi svoje časovne opredeljenosti in obsega in drugih okoliščin verjetno resno ogrozil popravljalni učinek dokončne protidampinške dajatve, ki se bo uporabila.

5. V primerih kršitve ali umika zaveze se lahko obračunajo dokončne dajatve za blago, ki vstopa v prosti promet ne več kot 90 dni pred uporabo začasnih ukrepov, pod pogojem, da je bil ta uvoz registriran v skladu s členom 14(5), in da se nobeno tako retroaktivno ocenjevanje ne bo nanašalo na uvoz, ki je vstopil pred kršitvijo ali umikom zaveze.

Člen 11

Trajanje, pregledi in vračila

1. Protidampinški ukrep ostane v veljavi samo tako dolgo in samo v takem obsegu, kot je treba, da se prepreči damping, ki povzroča škodo.

2. Dokončni protidampinški ukrep preneha veljati pet let po svoji uvedbi ali pet let od datuma zaključka zadnjega pregleda, ki je obravnaval tako damping kot tudi škodo, razen če je v tem pregledu določeno, da bo po izteku ukrepov verjetno prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava dampinga in škode. Tak pregled zaradi izteka ukrepa se začne na pobudo Komisije ali pa na zahtevo, ki jo vložijo proizvajalci Skupnosti ali pa se vložijo v njihovem imenu, in ukrep ostane v veljavi, dokler ni znan rezultat takega pregleda.

Pregled ob izteku ukrepa se začne, če zahtevek zanj vsebuje dovolj dokazov, da bi konec ukrepov verjetno imel za posledico nadaljevanje ali ponovno pojavljanje dampainga ali škode. Na tako verjetnost lahko na primer kažejo dokazi o nadaljevanju dampainga in škode ali dokazi, da je odstranitev škode deloma ali v celoti posledica obstoja ukrepov ali dokazi, da so okoliščine, v katerih se nahajajo izvozniki, ali pa okoliščine na trgu take, da kažejo na verjetnost nadaljevanja škodljivega dampainga.

Pri izvajanju preiskav, po tem odstavku, se izvoznikom, uvoznikom, predstavnikom države izvoznice in proizvajalcem Skupnosti da možnost, da podrobneje razložijo, spodbijajo ali komentirajo zadeve, opisane v zahtevku po pregledu, in sklepi se sprejmejo ob primernem upoštevanju vseh relevantnih in ustrezno dokumentiranih dokazov, predloženih v zvezi s vprašanjem, ali je verjetno oziroma ni verjetno, da bi konec ukrepov povzročil nadaljevanje ali ponovno pojavljanje dampainga in škode.

Obvestilo o bližajočem se koncu ukrepov se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ob primernem času v zadnjem letu obdobja uporabe ukrepov, kot je opredeljeno v tem odstavku. Po tem imajo proizvajalci Skupnosti najkasneje tri mesece pred koncem petletnega obdobja pravico vložiti zahtevek za pregled v skladu z drugim pododstavkom. Prav tako se objavi obvestilo, ki naznani dejansko prenehanje ukrepov v skladu s tem odstavkom.

3. Potrebo po nadaljevanju izvajanja ukrepov je mogoče pregledati, kjer je to upravičeno, na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali pa, pod pogojem, da je minilo smiselno dolgo časovno obdobje vsaj enega leta od uvedbe dokončnega ukrepa, na zahtevo katerega koli izvoznika ali uvoznika ali proizvajalcev Skupnosti, če ta zahteva vsebuje dovolj dokazov, ki utemeljujejo potrebo po takšnem vmesnem pregledu.

Vmesni pregled se začne, če zahteva vsebuje dovolj dokazov, da nadaljnje izvajanje ukrepa ni več potrebno za preprečevanje dampainga in/ali da bi se škoda verjetno ne nadaljevala oz. se ne bi spet pojavljala, če se ukrep odstrani ali spremeni, ali pa, da obstoječi ukrep ni ali pa ni več zadosten, da prepreči dampaing, ki povzroča škodo.

Pri izvajanju preiskave, o kateri govori ta odstavek, Komisija med drugim oceni, ali so se okoliščine glede dampainga in škode bistveno spremenile, ali če obstoječi ukrepi dosegajo želene rezultate pri odstranjevanju škode, ki je bila prej ugotovljena v zvezi s členom 3. V tem pogledu se pri končnem odločanju upoštevajo vsi relevantni in ustrezno dokumentirani dokazi.

4. Pregled se izvede tudi v namene določanja individualnih stopenj dampainga za nove izvoznike v obravnavani državi izvoznici, ki niso izvažali izdelka v času obdobja preiskave, na osnovi katerega so bili ukrepi določeni.

Pregled se začne, če lahko novi izvoznik ali proizvajalec pokaže, da ni povezan z nobenim od izvoznikov ali proizvajalcev v državi izvoznici, ki so predmet protidampinskih ukrepov za ta izdelek, in da je dejansko izvažal v Skupnost po obdobju preiskave, ali pa, če lahko dokaže, da je prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da izvozi znatno količino v Skupnost.

Pregled za novega izvoznika se začne in se pospešeno izvaja po posvetovanju s Svetovalnim odborom in po tem, ko je bila dana proizvajalcem v Skupnosti priložnost, da dajo svoje pripombe. Z uredbo Komisije, ki začneja pregled, se prekliche obstoječa veljavna dajatev za novega zadevnega izvoznika, tako da se spremeni uredba, ki je to obstoječo dajatev uvedla, hkrati pa podredi uvoz registraciji v skladu s členom 14(5) z namenom, da zagotovi, da se lahko v primeru, če bi pregled ugotovil v zvezi s tem izvoznikom pojav dampainga, protidampinske dajatve obračunajo tudi za nazaj do dne začetka pregleda.

Določbe tega odstavka se ne uporabljajo, kjer so bile dajatve uvedene v skladu s členom 9(6).

5. Ustrezne določbe te uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav razen tistih, ki se nanašajo na roke, se uporabljajo za vsak pregled, ki se opravlja v skladu z odstavki 2, 3 in 4. Pregledi, ki se opravljajo v skladu z odstavkoma 2 in 3, se izvedejo čim hitreje in se običajno zaključijo v 12 mesecih od datuma začetka pregleda. V vsakem primeru pa se pregledi v skladu z odstavkoma 2 in 3 zaključijo v 15 mesecih od začetka. Pregledi v skladu z odstavkom 4 se v vseh primerih zaključijo v devetih mesecih od datuma začetka. Če se pregled, ki se izvaja v skladu z odstavkom 2, začne med tem, ko v istem postopku poteka že pregled v skladu z odstavkom 3, se pregled v skladu z odstavkom 3 zaključi istočasno, kot pregled v skladu z odstavkom 2.

Komisija poda predlog za ukrepanje Svetu najkasneje v enem mesecu pred potekom rokov, ki so navedeni v prvem pododstavku.

Če preiskava ni zaključena v rokih, navedenih v prvem pododstavku, potem ukrepi:

- prenehajo veljati v primeru preiskav v skladu z odstavkom 2,
- prenehajo veljati v primeru preiskav, ki se vzporedno opravljajo v skladu z odstavkoma 2 in 3, bodisi kadar se je začela preiskava v skladu z odstavkom 2 med tem, ko je v istem postopku potekal že pregled v skladu z odstavkom 3, ali kadar sta se taka pregleda začela istočasno, ali
- ostanejo nespremenjeni v primeru preiskav v skladu z odstavkoma 3 in 4.

Obvestilo o dejanskem prenehanju veljavnosti ali ohranitvi ukrepov v skladu s tem odstavkom se nato objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

6. Preglede v skladu s tem členom Komisija začne po posvetovanju s Svetovalnim odborom. Kjer pregledi to opravičujejo, institucija Skupnosti, ki je odgovorna za uvajanje ukrepov, ukrepe prekliče ali obdrži v skladu z odstavkom 2 oziroma prekliče, obdrži ali spremeni v skladu s odstavkoma 3 in 4. Če se ukrepi prekličejo za posamezne izvoznike, ne pa za državo kot celoto, ostanejo taki izvozniki še naprej predmet postopka in se jih lahko avtomatično ponovno pregleda pri vsakem kasnejšem pregledu, ki se izvaja za to državo v skladu s tem členom.

7. Kjer pregled ukrepov v skladu z odstavkom 3 poteka ob koncu obdobja uporabe ukrepov, kot je to opredeljeno v odstavku 2, tak pregled obravnava tudi okoliščine, določene v odstavku 2.

8. Ne glede na odstavek 2 lahko uvoznik zaprosi za vračilo pobranih dajatev, kjer se pokaže, da je bila stopnja dampinga, na osnovi katere so bile dajatve plačane, odstranjena ali pa zmanjšana na raven, ki je nižja kot raven veljavne dajatve.

Ko zahteva vračilo protidampinskih dajatev, mora uvoznik Komisiji predložiti prošnjo. Prošnja se posreduje preko države članice z ozemlja, na katerem so bili izdelki sproščeni v prosti promet, v šestih mesecih od datuma, ko so pristojni organi na ustrezen način določile znesek dokončnih dajatev, ki naj se zaračunajo, ali od datuma, ko je bila dokončno sprejeta odločitev, da se poberejo zneski zavarovanja dani v oblikičasne dajatve. Države članice nemudoma posredujejo prošnjo Komisiji.

Prošnja za vračilo denarja velja kot ustrezno podprta z dokazi, če vsebuje natančne informacije o znesku protidampinskih dajatev, katerega vračilo se zahteva, in vso carinsko dokumentacijo, ki se nanaša na izračun in plačilo tega zneska. Vsebovati mora tudi dokaz za reprezentativno obdobje, ki bo kazal normalne vrednosti in izvozne cene pri izvozu v Skupnost za izvoznika ali proizvajalca, za katerega dajatev velja. V primerih, kjer uvoznik ni povezan z zadevnim izvoznikom ali proizvajalcem in take informacije niso takoj dostopne, ali pa, kjer izvoznik ali proizvajalec noče dati uvozniku teh informacij, mora prošnja vsebovati izjavo izvoznika ali proizvajalca, da je bila stopnja dampinga zmanjšana ali odstranjena, kot je to določeno v tem členu, in da bodo ustrezni podporni dokazi o tem dostavljeni Komisiji. Če izvoznik ali proizvajalec takih dokazov ne pošlje v razumnem roku, bo prošnja zavrnjena.

Komisija se po posvetovanju s Svetovalnim odborom odloči, ali in v kolikšni meri naj prošnji ugoti, lahko pa se ob vsakem času tudi odloči, da začne vmesni pregled, nakar se informacije in ugotovitve takega pregleda, ki se izvaja v skladu z določbami, ki veljajo za take preglede, uporabijo za odločitev, ali in v kolikšni meri je vračilo denarja upravičeno. Vračilo dajatev se običajno izvede v 12 mesecih, v nobenem primeru pa ne kasneje kot v 18 mesecih po datumu, ko je uvoznik izdelka, ki je predmet protidampinskih dajatev, vložil prošnjo za vračilo, podprto z ustreznimi dokazi. Odobrena denarna vračila običajno izplačajo države članice v 90 dneh po odločitvi Komisije.

9. Pri vseh preiskavah, povezanih z ustreznim pregledom ali vračilom denarja, ki se izvajajo v skladu s tem členom, Komisija, pod pogojem, da se okoliščine ne spremenijo, uporabi isto metodologijo kakor pri preiskavi, na osnovi katere je bila dajatev določena, ob ustreznem upoštevanju člena 2, še posebej odstavka 11 in 12, ter člena 17.

10. Pri vsaki preiskavi, ki se izvaja v skladu s tem členom, Komisija pregleda zanesljivost izvoznih cen v skladu z členom 2. Vendar pa, kjer se odloči računsko določiti izvozno ceno v skladu s členom 2(9), jo izračuna brez odštevanja zneskov plačanih protidampinskih dajatev, če se dostavijo prepričljivi dokazi, da se dajatev ustrezno odraža v cenah pri nadaljnji prodaji in v vseh nadaljnjih prodajnih cenah v Skupnosti.

Člen 12

Ponovna preiskava

1. Kadar industrija Skupnosti ali katera koli druga zainteresirana stranka predloži, običajno v obdobju dveh let od začetka veljavnosti ukrepov, zadostne dokaze, da so se izvozne cene po obdobju prvotne preiskave in pred ali po uvedbi ukrepov znižale ali da ni bilo gibanja ali zadostnega gibanja cen pri nadaljnji prodaji ali vseh nadaljnjih prodajnih cen uvoženega izdelka v Skupnosti, se lahko po posvetovanju ponovno odpre preiskava, da se preveri, ali ima ukrep učinek na zgoraj navedene cene.

Preiskava se lahko ponovno opravi pod zgoraj navedenimi pogoji na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice.

2. V teku ponovne preiskave, o kateri govori ta člen, morajo dobiti izvozniki, uvozniki in proizvajalci Skupnosti možnost, da pojasnijo situacijo glede cen pri nadaljnji prodaji in vseh nadaljnjih prodajnih cen: če se ugotovi, da bi bil ukrep moral voditi do gibanj teh cen, potem se z namenom odstraniti škodo, ki je bila predhodno ugotovljena v skladu s členom 3, izvozne cene ponovno ocenijo v skladu s členom 2 in se stopnje dampinga ponovno izračuna, tako da se upoštevajo na novo ocenjene izvozne cene.

Kadar se šteje, da so izpolnjeni pogoji iz člena 12(1) zaradi padca izvoznih cen, ki se je zgodil po prvotnem obdobju preiskave in pred uvedbo ukrepov ali po njej, se lahko ponovno izračunajo stopnje dampinga zaradi upoštevanja takih nižjih izvoznih cen.

3. Kadar se pri ponovni preiskavi na podlagi tega člena ugotovi povečan damping, lahko Svet po posvetovanju na predlog Komisije v skladu z novimi ugotovitvami o izvoznih cenah spremeni veljavne ukrepe. Svet sprejme predlog, razen če v roku enega meseca po tem, ko ga je predložila Komisija, z navadno večino glasov ne odloči, da predlog zavrne. Znesek proti dampinške dajatve, uvedene na podlagi tega člena, ne sme preseči dvakratnega zneska dajatve, ki jo je prvotno uvedel Svet.

4. Ustrezne določbe členov 5 in 6 se uporabljajo za katero koli ponovno preiskavo, izvedeno na podlagi tega člena, pri tem pa se ta ponovna preiskava opravi kar najhitreje in se običajno zaključi v šestih mesecih od dne začetka ponovne preiskave. Vsekakor se take ponovne preiskave v vsakem primeru zaključijo v devetih mesecih od začetka ponovne preiskave.

Komisija poda predlog za ukrepanje Svetu najpozneje en mesec pred pretekom rokov, navedenih v prvem pododstavku.

Kadar se ponovna preiskava ne zaključi v rokih, navedenih v prvem pododstavku, ostanejo ukrepi nespremenjeni. Obvestilo o ohranitvi ukrepov na podlagi tega odstavka se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

5. Domnevne spremembe normalne vrednosti se v okviru tega člena upoštevajo samo v primeru, če so dane Komisiji na razpolago vse informacije o popravljenih normalnih vrednostih, ustrezno utemeljene z dokazi, in sicer v časovnih rokih, določenih v obvestilu o začetku preiskave. Če preiskava vključuje ponovno preiskavo normalnih vrednosti, se lahko uvoz podredi registraciji v skladu s členom 14(5), dokler ni znan rezultat ponovne preiskave.

Člen 13

Izogibanje

1. Proti dampinške dajatve, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, se lahko razširijo na uvoz podobnih izdelkov, bodisi rahlo spremenjenih ali nespremenjenih, iz tretjih držav; ali na uvoz rahlo spremenjenih podobnih izdelkov iz države, za katero veljajo ukrepi; ali njihovih delov, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom. Proti dampinške dajatve, ki ne presegajo preostalih proti dampinških dajatev, uvedenih v skladu s členom 9(5), se lahko razširijo na uvoz iz družb, ki uporabljajo individualne dajatve v državah, za katere veljajo ukrepi, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom. Izogibanje se opredeli kot sprememba v trgovinskih vzorcih med tretjimi državami in Skupnostjo ali med posameznimi družbami v državi, kjer veljajo ukrepi, in Skupnostjo, do katere pride zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katero ni zadostnega vzroka ali ni gospodarsko upravičena, z izjemo uvedbe dajatve, ter kadar obstajajo dokazi o škodi ali o tem, da se popravljalni učinki dajatve spodkopavajo s cenami in/ali količinami podobnega izdelka, ter kadar obstajajo dokazi o dumpingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, predhodno ugotovljenimi za podoben izdelek, če je potrebno v skladu z določbami člena 2.

Praksa, postopek ali dejavnost iz prvega pododstavka vključuje, med drugim, rahlo spremembo zadevnega izdelka, da se vključi v carinske oznake, ki običajno niso predmet ukrepov, pod pogojem, da sprememba ne povzroči spremembe njegovih bistvenih značilnosti; pošiljko izdelka, za katerega veljajo ukrepi, preko tretjih držav; reorganizacijo lastnih prodajnih vzorcev in poti izvoznikov in proizvajalcev v državi, za katero veljajo ukrepi, da bi morebiti izvažali njihove izdelke v Skupnost preko proizvajalcev, ki uporabljajo individualne stopnje dajatev, ki so nižje od stopenj,

ki se uporabljajo za izdelke proizvajalcev; ter, v okoliščinah, prikazanih v odstavku 2, sestavljanje delov s postopkom sestavljanja v Skupnosti ali tretji državi.

2. Za določeno aktivnost sestavljanja v Skupnosti ali tretji državi se šteje, da se izogiba veljavnim ukrepom, če:

- (a) se je aktivnost pričela ali znatno okrepila po tem, ali pa neposredno pred tem, ko se je začela protidampinška preiskava, zadevni deli pa prihajajo iz države, ki je predmet teh ukrepov in
- (b) vrednost delov predstavlja 60 % ali več celotne vrednosti delov sestavljenega izdelka, vendar pa se v nobenem primeru ne šteje, da gre za izogibanje, če je dodana vrednost, za katero se poveča vrednost delov, vnesenih tekom aktivnosti sestavljanja ali končne izdelave, večja od 25 % proizvodnih stroškov, in
- (c) so popravljalni učinki dajatev oslABLjeni v smislu cen in/ali količin sestavljenega podobnega izdelka in obstajajo dokazi o dumpingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, ki so bile prehodno ugotovljene za podobne ali sorodne izdelke.

3. Preiskave se začnejo v skladu s tem členom na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali katere koli zainteresirane stranke na podlagi zadostnih dokazov glede dejavnikov, določenih v odstavku 1. Začnejo se po posvetovanju s Svetovalnim odborom na podlagi uredbe Komisije, ki carinskim organom lahko daje tudi navodila, da uvoz registrirajo v skladu s členom 14(5) ali da zahtevajo jamstva. Preiskave izvaja Komisija, ki ji lahko pomagajo carinski organi, zaključijo pa se v devetih mesecih. Kadar dejstva, kot so dokončno preverjena, utemeljujejo razširitev ukrepov, to stori Svet, na predlog, ki ga po posvetovanju s Svetovalnim odborom predloži Komisija. Svet sprejme predlog, razen če v roku enega meseca po tem, ko ga je predložila Komisija, z navadno večino ne odloči, da predlog zavrne. Razširitev začne veljati z datumom, na katerega je bila uvedena registracija na podlagi člena 14(5) ali na katerega so bile zahtevane garancije. Ustrezne postopkovne določbe te uredbe v zvezi z začetki in vodenjem preiskav se uporabljajo v skladu s tem členom.

4. Za uvoz podjetij, katerim so odobrena izvzetja, registracija na podlagi člena 14(5) ali ukrepi ne veljajo. Zahtevki za izvzetja, ki so jim priložena ustrezna dokazila, se predložijo v rokih, določenih v uredbi Komisije, ki začneja preiskavo. Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo izven Skupnosti, se izvzetja lahko odobrijo proizvajalcem zadevnega izdelka, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, in za katere se ugotovi, da niso vpleteni v izogibanje, kakor je opredeljeno v odstavkih 1 in 2 tega člena. Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo v Skupnosti, se izvzetja lahko odobrijo uvoznikom, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi.

Ta izvzetja seodobrijo s sklepom Komisije po posvetovanju s Svetovalnim odborom ali s sklepom Sveta o uvedbi ukrepov in veljajo za obdobje in pod pogoji, določenimi v sklepu.

Če so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 11(4), se izvzetja lahko odobrijo po zaključku preiskave, ki vodi k razširitvi ukrepov.

Pod pogojem, da je preteklo najmanj eno leto od razširitve ukrepov in v primeru občutnega števila strank, ki zahtevajo ali bi potencialno zahtevale izjemo, se Komisija lahko odloči, da sproži pregled razširitve ukrepov. Vsak takšen pregled se izvaja v skladu z določbami člena 11(5), kakor se uporabljajo za preglede na podlagi člena 11(3).

5. Nič v tem členu ne ovira običajne uporabe veljavnih določb, ki se nanašajo na carinske dajatve.

Člen 14

Splošne določbe

1. Začasne ali dokončne protidampinške dajatve uvede uredba, pobirajo pa jih države članice v obliki, po določeni stopnji in v skladu z drugimi kriteriji, določenimi v uredbi, ki uvaja takšne dajatve. Take dajatve se tudi pobirajo neodvisno od carin, davkov in drugih dajatev, ki se običajno plačujejo pri uvozu. Noben izdelek ne sme biti hkrati predmet protidampinških in izravnalnih dajatev, če sta obe vrsti dajatev namenjeni reševanju ene in iste situacije, ki izhaja iz dampinga ali iz izvoznega subvencioniranja.

2. Uredbe, ki uvajajočasne ali dokončne protidampinške dajatve, in uredbe ali sklepi, s katerimi se sprejemajo zaveze ali vključujejo preiskave ali postopki, se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*. Take uredbe ali sklepi vsebujejo ob ustreznem upoštevanju zaupnosti informacij imena izvoznikov, če je to mogoče, ali vpletenih držav, opis izdelka in povzetek bistvenih dejstev in premislekov, povezanih z odločitvami o dampingu in škodi. V vsakem primeru se izvod uredbe ali sklepa pošlje znanim zainteresiranim strankam. Določbe tega odstavka se uporabljajo smiselno za preglede.

3. Posebne določbe, še posebej v zvezi s skupno opredelitvijo pojma porekla, kot so vsebovane v Uredbi Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (¹), se lahko sprejmejo v skladu s to uredbo.

(¹) UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

4. V interesu Skupnosti je ukrepe, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, po posvetovanju s Svetovalnim odborom mogoče s sklepom Komisije opustiti za dobo devetih mesecev. Opustitev je mogoče podaljšati za nadaljnjo dobo največ enega leta, če na predlog Komisije tako odloči Svet. Svet sprejme predlog, razen če v roku enega meseca po tem, ko ga je predložila Komisija, z navadno večino glasov ne odloči, da predlog zavrne. Ukrepe je mogoče opustiti le v primeru, da se razmere na trgu začasno spremenijo v tolikšni meri, da je malo verjetno, da bi se škoda zaradi začasne opustitve nadaljevala, in pod pogojem, da je imela industrija Skupnosti možnost dati pripombe in so bile te pripombe upoštevane. Ukrepe je mogoče kadar koli in po posvetovanju ponovno uvesti, če razlogi za opustitev ne veljajo več.

5. Komisija lahko po posvetovanju s Svetovalnim odborom da navodilo carinskim organom, da izvedejo ustrezne ukrepe za registriranje uvoza, tako da bi bilo kasneje mogoče uporabiti ustrezne ukrepe proti temu uvozu od dneva takšne registracije naprej. Uvoz se lahko podredi registraciji na osnovi zahteve industrije Skupnosti, ki vsebuje zadostne dokaze, ki upravičujejo takšno ukrepanje. Registriranje uvede uredba, ki navede namen te aktivnosti in, če je to primerno, ocenjen znesek možnih bodočih obveznosti. Uvoz ne sme biti predmet registracije več kot devet mesecev.

6. Države članice Komisiji poročajo vsak mesec o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave in ukrepov in o znesku dajatev, ki so bile pobrane v skladu s to uredbo.

7. Brez poseganja v odstavke 6 lahko Komisija za posamezni primer zaprosi države članice, da ji posredujejo podatke, ki so potrebni za učinkovito spremljanje uporabe ukrepov. S tem v zvezi se uporabljajo določbe člena 6(3) in (4). Za vse podatke, ki jih predložijo države članice na podlagi tega člena, veljajo določbe člena 19(6).

Člen 15

Posvetovanja

1. Vsa posvetovanja, predvidena po tej uredbi, se odvijajo v okviru Svetovalnega odbora, ki je sestavljen iz predstavnikov vseh držav članic in s predstavnikom Komisije kot predsednikom. Posvetovanja se izvedejo takoj, ko to zahteva kaka država članica, ali pa na pobudo Komisije in v vsakem primeru v časovnem roku, ki omogoča, da se bo mogoče držati v tej uredbi določenih rokov.

2. Odbor se sestane, kadar ga skliče njegov predsednik. Predsednik posreduje državam članicam, kakor hitro je mogoče, vsekakor pa najmanj 10 delovnih dni pred sestankom, vse relevantne informacije.

3. Če je treba, lahko potekajo posvetovanja samo pisno; v tem primeru Komisija uradno obvesti države članice in določi obdobje, znotraj katerega imajo pravico izraziti svoja mnenja ali zahtevati ustno posvetovanje, ki ga organizira predsednik, pod pogojem, da je mogoče imeti tako ustno posvetovanje znotraj časovnega obdobja, ki omogoča spoštovanje rokov, ki jih določa ta uredba.

4. Posvetovanja obravnavajo še posebej:

- (a) obstoj dumpinga in metode določanja stopenj dumpinga;
- (b) obstoj in obseg škode;
- (c) vzročno zvezo med dampinškim uvozom in škodo;
- (d) ukrepe, ki so v danih okoliščinah primerni za preprečevanje ali odpravo škode, ki jo povzroča dumping, in načine in sredstva za izvajanje takih ukrepov.

Člen 16

Obiski zaradi preveritve

1. Komisija, če se ji zdi primerno, izvede obiske, da preveri evidence uvoznikov, izvoznikov, trgovcev, zastopnikov, proizvajalcev, trgovinskih združenj in organizacij in preveri informacije, ki so ji bile dostavljene glede dumpinga in škode. Če ni ustreznega in pravočasnega odgovora, lahko obisk zaradi preveritve odpade.

2. Komisija lahko po potrebi izvede preiskave v tretjih državah, pod pogojem, da od ustreznih podjetij dobi soglasje, da nadalje uradno obvesti predstavnike vlade v zadevni državi in da slednja preiskavi ne ugovarja. Takoj ko dobi soglasje zadevnih podjetij, Komisija uradno obvesti pristojne organe države izvoznice o imenih in naslovih podjetij, ki jih bo obiskala, in o dogovorjenih datumih obiskov.

3. Zadevna podjetja se obvesti o naravi informacij, ki se bodo preverjale med obiski zaradi preveritve, in o vseh nadaljnjih informacijah, ki jih je treba zagotoviti v teku takih obiskov, čeprav to ne izključuje možnosti, da se tekom preverjanja pojavijo zahteve po zagotovitvi nadaljnjih podrobnosti glede dobljenih informacij.

4. Pri preiskavah, ki se izvajajo na podlagi odstavkov 1, 2, in 3, Komisiji pomagajo uradniki tistih držav članic, ki to zahtevajo.

Člen 17

Vzorčenje

1. V primerih, ko gre za veliko število pritožnikov, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelkov ali transakcij, se lahko preiskava omeji na smiselno število strank, izdelkov ali transakcij, tako da uporabi vzorce, ki so statistično utemeljeni na osnovi informacij, ki so dostopne ob času izbora, ali pa se preiskava lahko omeji na največji reprezentativni obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki ga je mogoče dovolj dobro preiskati v času, ki je na razpolago.

2. Končni izbor strank, vrst izdelkov ali transakcij v zvezi s temi določili vzorčenja izvede Komisija, vendar je dana prednost izbiranju vzorca ob hkratnem posvetovanju z zadevnimi strankami oz. njihovom soglašanju, pod pogojem, da se te stranke javijo in dostavijo dovolj informacij v treh tednih po začetku preiskave, tako da se lahko izbere reprezentativen vzorec.

3. V primerih, kjer je bila preiskava v skladu s tem členom omejena, se vseeno izračuna individualna stopnja dumpinga za vsakega izvoznika ali proizvajalca, ki v začetku ni bil izbran, ki predloži potrebne informacije v okviru časovnih rokov, ki jih določa ta uredba, razen v primerih, ko je število izvoznikov ali proizvajalcev tako veliko, da bi posamezne preiskave predstavljale preveliko obremenitev in bi onemogočile, da se preiskava v primernem času zaključi.

4. Kjer je odločeno, da se bodo jemali vzorci, obstaja pa določeno pomanjkanje sodelovanja med nekaterimi ali vsemi izbranimi strankami, ki bo verjetno znatno vplivalo na izid preiskave, se lahko izbere nov vzorec. Vendar pa, če še naprej obstaja znatna stopnja pomanjkanja sodelovanja in ni dovolj časa za izbiro novega vzorca, veljajo relevantne določbe člena 18.

Člen 18

Nesodelovanje

1. V primerih, ko katera koli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne dobavi potrebnih informacij v rokih, ki jih navaja ta uredba, ali pa močno ovira preiskavo, se lahkočasne ali dokončne ugotovitve, bodisi pozitivne ali negativne, naredijo na osnovi dostopnih dejstev. Če se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stranka dostavila napačne ali zavajajoče informacije, se te informacije ne upoštevajo in se lahko uporabijo dostopna dejstva. Zainteresirane stranke je treba opozoriti na posledice nesodelovanja.

2. Če se odgovor ne posreduje v računalniški obliki, se to ne šteje kot nesodelovanje, pod pogojem, da zainteresirana stranka dokaže, da bi ji posredovanje odgovora v zahtevani obliki povzročilo nerazumno dodatno obremenitev ali nerazumne dodatne stroške.

3. Če informacije, ki jih predloži kaka zainteresirana stranka, niso idealne v vseh pogledih, jih vseeno ne bi bilo treba zanemariti, pod pogojem, da pomanjkljivosti niso takšne, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, in pod pogojem, da so informacije na ustrezen način in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stranka delovala po svojih najboljših zmožnostih.

4. Če se dokazi ali informacije ne sprejmejo, mora biti stranka, ki jih pošilja takoj obveščena o razlogih za to in ji mora biti dana priložnost, da dostavi nadaljnje razlage v določenem časovnem roku. Če se razlage ocenijo kot nezadovoljive, se razlogi za zavrnitev takih dokazov ali informacij razkrijejo in navedejo v objavljenih ugotovitvah.

5. Če ugotovitve, vključno s tistimi o normalni vrednosti, temeljijo na določbah odstavka 1, vključno z informacijami, dostavljenimi v pritožbi, se, kjer je to izvedljivo, in ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave, preverijo na osnovi drugih neodvisnih virov, ki so morda na razpolago, kakršni so npr. objavljeni ceniki, uradne uvozne statistike in carinski podatki ali informacije, dostavljene od drugih zainteresiranih strank tekom preiskave.

Takšne informacije lahko vključujejo ustrezne podatke, ki se nanašajo na svetovni trg ali druge reprezentativne trge, kjer je primerno.

6. Če zainteresirana stranka ne sodeluje ali pa sodeluje le delno, tako da se pomembne informacije zaradi tega zadržujejo, je lahko izid za to stranko manj ugoden, kot bi bil, če bi sodelovala.

Člen 19

Zaupnost

1. Vse informacije, ki so po svoji naravi zaupne (npr., ker bi njihovo razkritje dalo znatno konkurenčno prednost konkurentu ali bi močno škodovalo osebi, ki je te informacije dostavila, ali pa osebi, od katere je te informacije prejela) ali ki jih stranke, udeležene v preiskavi, dostavijo na zaupni osnovi, jih pristojni organi obravnavajo kot take, če se predloži ustrezen razlog za to.

2. Od zainteresiranih strank, ki dostavljajo zaupne informacije, se zahteva, da dostavijo za te informacije povzetke, ki niso zaupni. Ti povzetki morajo biti dovolj podrobni, da dovoljujejo smiselno razumevanje vsebine informacij, predloženih v zaupni obliki. V izjemnih okoliščinah lahko te stranke navedejo, da te informacije ne predstavljajo dovolj dobrega povzetka. V takih izjemnih okoliščinah je treba dostaviti izjavo o razlogih, zakaj ustreznega povzetka ni mogoče pripraviti.

3. Če se oceni, da zahteva po zaupnosti ni utemeljena, in če dobavitelj informacij bodisi noče dati informacij na razpolago ali pa odobriti njihovega razkritja v splošni obliki ali v obliki povzetka, se lahko take informacije zanemarijo, razen če je mogoče na osnovi primernega vira dokazati, da so informacije pravilne. Zahteve po zaupnosti se ne zavračajo samovoljno.

4. Ta člen ne onemogoča, da pristojni organi Skupnosti razkrijejo splošne informacije, še posebej razloge, na katerih temeljijo odločitve, sprejete v skladu s to uredbo, ali razkritje dokazov, ki so jih pristojni organi Skupnosti uporabljali, v takšni meri, kot je potrebno za obrazložitev teh razlogov v sodnih postopkih. Tako razkritje mora upoštevati upravičene interese vpletenih strank, da se njihove poslovne skrivnosti ne razkrijejo.

5. Svet, Komisija in države članice ali uradniki vseh naštetih ne smejo razkrivati nobenih informacij, ki jih prejmejo v zvezi s to uredbo, za katere je njihov dobavitelj zahteval zaupno obravnavanje, razen če dobavitelj to izrecno dovoli. Izmenjave informacij med Komisijo in državami članicami ali kakršne koli informacije, ki se nanašajo na posvetovanja, ki se izvajajo v skladu s členom 15, ali kakršni koli interni dokumenti, ki jih pripravijo pristojni organi Skupnosti ali držav članic, se ne razkrijejo, razen če ta uredba to izrecno določa.

6. Informacije, prejete v skladu s to uredbo, se uporabljajo samo za namen, za katerega so bile zahtevane. Ta določba ne izključuje uporabe informacij, prejetih v okviru ene preiskave, za namene sprožitve drugih preiskav v okviru istega postopka v zvezi z zadevnim izdelkom.

Člen 20

Razkritje

1. Pritožniki, uvozniki in izvozniki in njihova predstavniška združenja in predstavniki države izvoznice lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na osnovi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahteve po takem razkritju se vložijo v pisni obliki takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa sledi v pisni obliki v najkrajšem možnem času.

2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, ali pa zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri čemer se še posebna pozornost posveča razkritju katerih koli dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih.

3. Zahteve za končno razkritje, opisane v odstavku 2, se navedejo v pisni obliki na Komisijo, ki jih mora prejeti v primerih, kjer je bila uvedena začasna dajatev, najkasneje en mesec po objavi uvedbe te dajatve. Kjer začasna dajatev ni bila uporabljena, se strankam da priložnost, da zahtevajo končno razkritje v časovnih rokih, ki jih določi Komisija.

4. Končno razkritje je podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem možnem času ob ustreznem upoštevanju zaščite zaupnih informacij in običajno ne kasneje kot en mesec pred dokončno odločitvijo ali pred trenutkom, ko Komisija predloži kakršen koli predlog za dokončne ukrepe v skladu z členom 9. Če Komisija ob tem času še ne more razkriti določenih dejstev ali premislekov, se ta razkrijejo kasneje v najkrajšem možnem času. To razkritje ne vpliva na katerokoli kasnejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija ali Svet, toda če ta odločitev temelji na kakih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ta razkrijejo v najkrajšem možnem času.

5. Pripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo v primeru, če se prejmejo v roku, ki ga v vsakem posameznem primeru določi Komisija in ki znaša vsaj 10 dni, pri čemer se na ustrezen način upošteva nujnost primera.

Člen 21

Interes Skupnosti

1. Odločitev o tem, ali interes Skupnosti zahteva posredovanje, temelji na ocenitvi vseh različnih interesov, vzetih kot celota, vključno z interesi domače industrije in uporabnikov ali potrošnikov; odločitev v smislu tega člena se sprejme samo, če so pred tem vse stranke dobile priložnost, da povedo svoja stališča v skladu z odstavkom 2. Pri taki preiskavi je posvečena posebna pozornost potrebi po odpravi učinkov škodljivega dampinga, ki izkrivlja trgovino in vzpostavitvi učinkovite konkurence. Ukrepi, ki so določeni na osnovi ugotovljenega dampinga in škode, se morda ne uporabijo, če pristojni organi na osnovi predloženih informacij lahko jasno ugotovijo, da uporaba takih ukrepov ni v interesu Skupnosti.

2. Da bi zagotovili trdno osnovo, na temelju katere lahko pristojni organi upoštevajo vsa mnenja in informacije pri odločanju o tem, ali je uvedba ukrepov v interesu Skupnosti, se lahko pritožniki, uvozniki in njihova predstavniška združenja ter predstavniške organizacije uporabnikov in potrošnikov v okviru rokov, določenih v obvestilu o začetku protidampinške preiskave, javijo in dostavijo ustrezne informacije Komisiji. Te informacije ali njihovi ustrezni povzetki se lahko dajo na razpolago drugim vpletenim strankam, navedenim v tem členu, ki imajo pravico odzvati se na te informacije.

3. Stranke, ki so delovale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo zaslišanje. Tem zahtevam se ugotovi, če so vložene v rokih,

določenih v odstavku 2, in če navedejo razloge, zaradi katerih bi interesu Skupnosti koristilo, če bi te stranke bile zaslišane.

4. Stranke, ki so delovale v skladu z odstavkom 2, lahko dostavijo svoje pripombe v zvezi z uporabo vseh uvedenih začnih dajatev. Te pripombe morajo prispeti v enem mesecu po začetku uporabe teh ukrepov, če naj se upoštevajo, in te pripombe ali njihovi povzetki so lahko dani na razpolago drugim strankam, ki imajo pravico odgovoriti nanje.

5. Komisija pregleda informacije, ki so na primeren način predložene, in pregleda, v kakšni meri so te informacije reprezentativne; rezultate te analize in mnenje o njeni koristnosti Komisija pošlje Svetovalnemu odboru. Ravnotežje mnenj, izraženih v tem odboru, Komisija upošteva pri vsakem predlogu, ki ga da v skladu s členom 9.

6. Stranke, ki so ravnale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo, da se jim dajo na razpolago dejstva in premisleki, na osnovi katerih se verjetno sprejmejo dokončne odločitve. Te informacije se jim dajo v možnem obsegu, vendar to ne sme imeti nobenega vpliva na kakršno koli kasnejšo odločitev Komisije ali Sveta.

7. Informacije se upoštevajo samo v primeru, če so podprte z dejanskimi dokazi, ki utemeljujejo njihovo veljavnost.

Člen 22

Končne določbe

Ta uredba ne ovira izvajanja:

- (a) katerih koli posebnih pravil, določenih v sporazumih, sklenjenih med Skupnostjo in tretjimi državami;
- (b) Uredb Skupnosti na kmetijskem področju in Uredbe Sveta (ES) št. 3448/93 z dne 6. decembra 1993 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov ⁽¹⁾, Uredbe Sveta (ES) št. 1667/2006 z dne 7. novembra 2006 o glukozi in laktozi ⁽²⁾ in Uredbe Sveta (EGS) št. 2783/75 z dne 29. oktobra 1975 o skupnem sistemu trgovine za ovalbumin in laktalbumin ⁽³⁾. Ta uredba učinkuje kot dopolnilo navedenim uredbam in v smislu odstopanja od tistih njihovih določb, ki preprečujejo izvajanje protidampinških ukrepov;
- (c) posebnih ukrepov, pod pogojem, da ti ukrepi niso v nasprotju z obveznostmi, ki izhajajo iz GATT.

⁽¹⁾ UL L 318, 20.12.1993, str. 18.

⁽²⁾ UL L 312, 11.11.2006, str. 1.

⁽³⁾ UL L 282, 1.11.1975, str. 104.

Člen 23
Razveljavitev

Uredba (ES) št. 384/96 se razveljavi.

Vendar preklic Uredbe (ES) št. 384/96 ne posega v veljavnost postopkov, ki so se začeli na njeni osnovi.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 30. novembra 2009

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo, se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 24
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Za Svet
Predsednik
S. O. LITTORIN

PRILOGA I

RAZVELJAVLJENA UREDBA S SEZNAMOM NJENIH ZAPOREDNIH SPREMEMB

Uredba Sveta (ES) št. 384/96
(UL L 56, 6.3.1996, str. 1)

Uredba Sveta (ES) št. 2331/96
(UL L 317, 6.12.1996, str. 1)

Uredba Sveta (ES) št. 905/98
(UL L 128, 30.4.1998, str. 18)

Uredba Sveta (ES) št. 2238/2000
(UL L 257, 11.10.2000, str. 2)

Uredba Sveta (ES) št. 1972/2002
(UL L 305, 7.11.2002, str. 1)

Uredba Sveta (ES) št. 461/2004
(UL L 77, 13.3.2004, str. 12)

Uredba Sveta (ES) št. 2117/2005
(UL L 340, 23.12.2005, str. 17)

Člen 1

Člen 3, samo glede sklicevanja na Uredbo (ES) št. 384/96

—

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 384/96	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2(1)	Člen 2(1)
Člen 2(2)	Člen 2(2)
Člen 2(3), prvi stavek	Člen 2(3), prvi pododstavek
Člen 2(3), drugi stavek	Člen 2(3), drugi pododstavek
Člen 2(4)	Člen 2(4)
Člen 2(5), prvi stavek	Člen 2(5), prvi pododstavek
Člen 2(5), drugi stavek	Člen 2(5), drugi pododstavek
Člen 2(5), drugi in tretji pododstavek	Člen 2(5), tretji in četrti pododstavek
Člen 2(6) do (9)	Člen 2(6) do (9)
Člen 2(10)(a) do (h)	Člen 2(10)(a) do (h)
Člen 2(10)(i), prvi stavek	Člen 2(10)(i), prvi pododstavek
Člen 2(10)(i), drugi stavek	Člen 2(10)(i), drugi pododstavek
Člen 2(10)(i) in (k)	Člen 2(10)(i) in (k)
Člen 2(11) in (12)	Člen 2(11) in (12)
Člen 3(1)	Člen 3(1)
Člen 3(2)	Člen 3(2), uvodne besede in točki (a) in (b)
Člen 3(3)	Člen 3(3)
Člen 3(4)	Člen 3(4), uvodne besede in točki (a) in (b)
Člen 3(5) do (9)	Člen 3(5) do (9)
Člen 4(1), uvodne besede	Člen 4(1), uvodne besede
Člen 4(1)(a)	Člen 4(1)(a)
Člen 4(1)(b)	Člen 4(1)(b) uvodne besede in točki (i) in (ii)
Člen 4(2)	Člen 4(2), prvi pododstavek, uvodne besede in točke (a), (b) in (c)
	Člen 4(2), drugi pododstavek
Člen 4(3) in (4)	Člen 4(3) in (4)
Členi 5 do 22	Členi 5 do 22
Člen 23	–
–	Člen 23
Člen 24, prvi odstavek	Člen 24
Člen 24, drugi odstavek	–
–	Priloga I
–	Priloga II